

Trzecie Testament

Trzecie Testament

Podsumowanie boskich objawień na podstawie
12-tomowego dzieła objawieniowego

„Księga Prawdziwego Życia”

Dane Wydawnicze

Prawa autorskie zgodnie z § 2 ustawy UrhG:

Rok: 2026

ISBN: 9789403895192

Projekt okładki:

Projektant okładek Bookmundo

Portal wydawniczy:

Bookmundo

Delftsestraat 33

NL – 3013AE Rotterdam

Holandia

info@bookmundo.com

Wydrukowano w Niemczech przez

CPI Books GmbH

*Niemiecka Biblioteka Narodowa (DNB) włącza niniejszą publikację do
Niemieckiej Bibliografii Narodowej (dwa egzemplarze obowiązkowe są
przekazywane do DNB)*

*Niniejsze dzieło, wraz ze wszystkimi jego częściami, podlega ochronie praw
autorskich zgodnie z § 2 ustawy o prawach autorskich (UrhG). Nie wolno
zmieniać treści dzieła bez zgody autora.*

Źródło

12-tomowe dzieło zatytułowane „Libro de la Vida Verdadera” (Księga Prawdziwego Życia) stanowi dziedzictwo przeznaczone dla całej ludzkości i jest zarejestrowane w

instytucji o nazwie „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública” w Meksyku pod numerami 26002, 20111 i 83848.

Więcej informacji na temat oryginalnego wydania w języku hiszpańskim:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, México, D.F., - C.P. 06000

Za tłumaczenie na język niemiecki, przedmowę do wydania niemieckiego, objaśnienia, przypisy, uwagi oraz odniesienia dotyczące dzieła odpowiedzialni są:

Walter Maier i Traugott Göltenboth.

Stan na: Styczeń 2017 r.

Redakcja (nowa ortografia i skład):

Buchdienst zum Leben

Manfred Bäse*

*(zmarły)

Kirchweg 5

D-88521 Ertingen

Tel.: +49 (0) 7371 929 66 42

E-mail: manfredbaese@gmx.de

O Niniejszym Wydaniu:

Trzecie Testament zostało przez autorkę, zgodnie z poleceniem Jezusa Chrystusa, przygotowane w tej wersji do tłumaczeń bez zmian treści, a następnie przetłumaczone za pomocą programu tłumaczeniowego DeepL na 35 języków.

Są to oryginalne teksty przetłumaczone przez Waltera Maiera i Traugotta Göldenbotha oraz opublikowane przez wydawnictwo Reichl Verlag. Należy je zachować w ich pierwotnej czystości, a ich treści nie wolno zmieniać bez uzasadnienia tego przed własnym sumieniem.

Słowa Pana skierowane do **Anny Marii Hosta**. Znaczenie nazwiska Hosta: **Hos** – nazwisko - **t** - hostia - **A** - Anna – otrzymała je od Chrystusa w 2017 roku 25 marca 2017 r.

Jezus mówi do niej: „*Okresy Pieczęci*” ... a następnie kontynuuje:

„*Wykorzystaj to. Dzisiaj wybrałem właśnie ciebie, abyś przyjęła moje nauki i przekazała je ludziom.*”

„*Musisz się jeszcze nauczyć, jak głosić o Mnie na całym świecie.*”

„*Książki te nie mogą podlegać prawom autorskim, ponieważ są przeznaczone dla wszystkich ludzi*”.

Za wydanie niemieckie, jako materiał źródłowy, oraz za wszystkie tłumaczenia z niego wynikające odpowiada **Anna Maria Hosta**, z upoważnienia Pana Jezusa Chrystusa, naszego Boga, a także autora i właściciela tych pism.

Imię i nazwisko:

Anna Elisabeth Hoß

Miejsce zamieszkania: Freiburg im Breisgau

(E-mail: hoanna64@yahoo.com)

<https://www.anna-maria-hosta.de>

DeepL – Link do pobrania: www.DeepL.com/Translator

Słowa Jezusa

... „Chcę, abyście w wypełnieniu moich prorocत्व, korzystając ze słów, które wam dałem, tworzyli tomy książek, a później sporządzali z nich wyciągi i interpretacje oraz przekazywali je swoim bliźnim.” (6, 52 *)

** Liczba przed przecinkiem odnosi się do numeru nauki, a liczba po przecinku do numeru wersetu w 12 tomach książki „Księga Prawdziwego Życia”.*

... „Tą księgą, którą ludzkość w końcu uzna za Trzecie Testament, macie bronić mojej sprawy. Ludzkość zna jedynie prawo „Pierwszego Czasu” oraz to, co jest zapisane w Pierwszym i Drugim Testamencie. Jednak Trzecie Testament zjednoczy i skoryguje to, co ludzie zmienili z powodu braku przygotowania i zrozumienia.” (348, 26)

... „Ten głos, który was wzywa, jest głosem Boskiego Mistrza. To słowo pochodzi od Tego, który wszystko stworzył. Istota tego dzieła stanie się kamieniem węgielnym, na którym w przyszłości spoczną wszystkie porządki. Ten, który ma moc uczynienia wszystkiego, przemieni wasze serca z kamienia w świątynię miłości i wzniosłości i zapali światło tam, gdzie była tylko ciemność.” (50, 2)

Uwaga dla czytelnika:

Człowiek to coś więcej niż tylko jego ciało. Jest on istotą duchową w ziemskim ciele. Ta istota duchowa składa się z ducha i duszy. Duch kieruje ciałem poprzez duszę.

W języku potocznym terminy „duch” i „dusza” są często używane jako synonimy. Wynika to w szczególności z ustaleń Kościoła katolickiego.

W hiszpańskich pismach, na których opiera się tłumaczenie, dla obu pojęć używa się słowa „espíritu”, z wyjątkiem fragmentów tekstu, w których oba pojęcia są wymienione razem i wyjaśniono ich wzajemny stosunek.

W takich przypadkach, aby dokonać niezbędnego rozróżnienia, „duch” jest wyrażany hiszpańskim słowem oznaczającym „sumienie” i „świadomość”, a mianowicie „conciencia”.

Ponieważ jednolite tłumaczenie z użyciem tylko jednego terminu dla „espíritu” w niemieckim przekładzie doprowadziłoby do niejasności, tłumacze dołożyli wszelkich starań, zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem, aby przetłumaczyć „espíritu” zgodnie z powyższymi wyjaśnieniami odpowiednio jako „Geist” (duch) lub „Seele” (dusza) albo „Geistseele” (dusza duchowa).

W razie wątpliwości prosimy czytelnika o interpretowanie tekstów objawień zgodnie z ich sensem.

Przedmowa

Niniejsza książka zawiera zbiorczy wybór fragmentów tekstów z 12 tomów zawierających boskie objawienia, które ukazały się w Meksyku w latach 1956–1962 pod tytułem „Libro de la Vida Verdadera”. W tych objawieniach lub naukach Bóg objawił się jako Stwórca, Sędzia i Ojciec, a Chrystus jako Jego „Słowo” i Boski Mistrz Mądrości pochodzącej od Boga, w jedności Ducha Świętego z Nim.

Nie było łatwym zadaniem znalezienie i wybranie spośród ogromnej liczby tekstów nauczania tych, które pod względem treści i języka najlepiej nadawały się do wydania fragmentów uporządkowanych tematycznie oraz były niezbędne dla poszczególnych tematów w celu ich możliwie najpełniejszego przedstawienia. Okazała się również konieczność włączenia do niemieckiego kompendium kilku wersów o pokrewnym znaczeniu, aby oddać konkretną treść zawartą w jednym wersecie oryginalnego wydania. W przypadku innych fragmentów tekstu konieczne było uwzględnienie tylko części większego wersetu oryginalnego o zróżnicowanej treści tematycznej.

Podczas tłumaczenia hiszpańskiego tekstu oryginalnego Kund na język niemiecki nadrzędną zasadą było dokładne oddanie sensu, ponieważ stanowi on esencję Słowa Bożego. Tam, gdzie było to możliwe, hiszpański tekst został również oddany w sposób jak najbardziej wierny, tak że czasami w tekstach tych pojawiają się nieco osobliwe i nieznanne słowa, pojęcia i sformułowania. W niektórych przypadkach konieczne było zatem dodanie przypisu w celu dokładniejszego wyjaśnienia. Zasadniczo jednak kładziono również nacisk na przyjemny i zrozumiały niemiecki styl wyrazu, dlatego często rezygnowano z dosłownego tłumaczenia, jeśli takie byłoby nieestetyczne językowo, a sens danego fragmentu tekstu można było wyrazić bez utraty znaczenia również w dobrym języku niemieckim.

Chociaż nosiciele głosu, będąc w stanie uniesienia, nie brali świadomie udziału w formułowaniu objawień i udostępniali jedynie swoją mniej lub bardziej rozwiniętą zdolność językową i pojęciową jako narzędzie dla boskiego objawienia, i chociaż siła słowna objawień znacznie przewyższała ich normalną zdolność wyrażania się, jasność językowa i możliwości wyrazowe objawień zależały jednak również od przygotowania duchowo-psychicznego oraz zasobu słownictwa danego przekazu.

Szczególny problem stanowiło wierne tłumaczenie pojęć „duch” i „dusza”, ponieważ w wydaniach hiszpańskich całkowicie brakuje terminów „alma” lub „anima” na określenie „duszy”, a zamiast tego używa się słowa „duch”: „espíritu”. W niektórych przypadkach decyzja, czy „espíritu” należy przetłumaczyć w jego pierwotnym znaczeniu jako „duch”, czy jako „dusza”, była więc dość trudna i musiała zostać podjęta zgodnie z najlepszą wiedzą i sumieniem. Przyczyną tych częściowo mylnych zastosowań słów nie były same boskie objawienia, lecz zwyczaje językowe osób przekazujących słowa oraz błędna decyzja podjęta podczas późniejszej kompilacji i pierwszego wydania „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” w Meksyku.

Niniejsze kompendium, podzielone na tematy, ma służyć zainteresowanemu czytelnikowi oraz wszystkim ludziom dążącym do poznania i prawdy, aby uzyskać kompleksowy przegląd tego, co Duch Boży objawił w trakcie licznych objawień w Meksyku przed końcem roku 1950, tj. w latach 1884–1950, objawił ludzkości jako nowe przesłanie i nauczanie. Przede wszystkim jednak ma ono za zadanie ułatwić i wspierać dogłębne studiowanie oraz pogłębianie nauki Ducha, nowego Słowa Bożego.

Dzięki przejrzystej strukturze tematycznej, na podstawie spisu treści możliwe jest szybkie odnalezienie tematów i fragmentów tekstu, które aktualnie zajmują czytelnika lub które są mu potrzebne do dyskusji z osobami o odmiennych poglądach lub do rozmowy z braćmi i siostrami w Duchu.

Zlecenie i upoważnienie do stworzenia tego kompendium w tej formie i pod tym tytułem zostały udzielone przez samego Chrystusa w Jego nowym Słowie. Poszczególne rozdziały książki poruszają po jednym temacie (z wyjątkiem rozdziałów 61–63) i są zrozumiałe dla osób szczególnie zainteresowanych, nawet bez znajomości poprzednich rozdziałów. Niemniej jednak, aby w pełni pojąć naukę duchową, zalecane i konieczne jest systematyczne studiowanie dzieła od pierwszego do ostatniego rozdziału.

Do codziennego budowania i wskazówek szczególnie nadają się rozdziały 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 i 65, przy czym należy zwrócić szczególną uwagę na kompletne nauki zawarte w niemieckich wydaniach tłumaczeniowych „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” »Libro de la Vida Verdadera«, które są dostępne w księgarniach pod adresem . Dzięki nim zainteresowany czytelnik lub wierzący może uzyskać wyobrażenie o tym, jak przebiegały boskie objawienia jako całość, a czytając je, podobnie jak to Trzecie Testament, może doświadczyć głębokiej

radości i oświecenia dla ducha i serca. Niech to spotka wszystkich ludzi dobrej woli.

Wydawca

Wprowadzenie

Większość chrześcijan, niezależnie od wyznania czy grupy wyznaniowej, do której należą, uzna tytuł tej książki: „Trzecie Testament” za arogancję, ponieważ to dzieło nowego objawienia stawia się w ten sposób na równi ze znanym im Starym i Nowym Testamentem Biblii, które jako Pismo Święte i podstawa ich wiary są uważane za zamknięte i nie wymagające kontynuacji ani rozszerzenia.

Jednak prawdziwy znawca Biblii będzie wiedział, że to tradycyjne podejście nie ma podstaw w autorytatywnych naukach Jezusa, przekazanych nam w Ewangeliach Nowego Testamentu. Wręcz przeciwnie! W swoich przemowach pożegnalnych Jezus wielokrotnie mówił o swoim powrocie, a w związku z tym o „Duchu Prawdy”, „Duchu Pocieszyciela”, „Duchu Świętym”, który wtedy „wprowadzi nas w pełnię prawdy”.

Apostoł Paweł wyraził swoje przekonanie o wielkim nadchodzącym objawieniu Boga w pełni czasów słowami: „Teraz poznaję po części, ale wtedy poznam tak, jak jestem poznany” (1 Kor 13, 12).

Niniejsze wprowadzenie ma na celu przekazanie wierzącym chrześcijanom, a także wszystkim zainteresowanym czytelnikom tej książki, prawdziwą wiedzę o jej powstaniu oraz o tym, w jaki sposób i w jakich okolicznościach zewnętrznych spełniła się obietnica Jezusa dotycząca Jego powtórnego przyjścia, ponieważ pomimo stwierdzeń zawartych w samych objawieniach niektóre pytania pozostałyby otwarte i mogłyby dać powód do wątpliwości i błędnych wyobrażeń. Wprowadzenie to ma również ułatwić zrozumienie tego, co Duch Boży pozostawił ludzkości w swoim nowym objawieniu jako Trzecie Testament.

Jak każdy czytelnik tego nowego Słowa Bożego może sam stwierdzić, promieniuje ono najwyższym autorytetem, mądrością i miłością. Jest to spełnienie obietnicy Jezusa dotyczącej Jego powrotu „w obłoku” (Łk 21, 27), co – wyrażone symbolicznie językiem Ducha – oznacza: w sposób duchowy. W ten sposób to Trzecie Testament Boże, jako uporządkowane tematycznie podsumowanie boskich objawień w Meksyku, jest prawdziwym świadectwem powrotu Chrystusa „w Duchu”, jest to Jego aktualne przesłanie i nauka dla ludzkości w skondensowanej formie.

Słowo to ma służyć współczesnemu człowiekowi jako duchowa pomoc w orientacji i doprowadzić go do lepszego i głębszego zrozumienia Boga, samego siebie, sensu swojego istnienia na ziemi oraz wydarzeń, które spotykają go w życiu osobistym, a także wydarzeń i przemian, które nieuchronnie towarzyszą

nadejściu „Wiek Ducha Świętego”. O tym czasie mówił już średniowieczny opat Joachim z Fiore i wielu innych po nim. Jest to nadchodzące królestwo pokoju Chrystusa na ziemi, obiecane ludzkości od czasów proroków.

Wraz z duchowym powrotem Chrystusa w Słowie ta era Ducha i uduchowienia człowieka już nadeszła, a Chrystus swoim nowym słowem miłości wskazał drogę do niej.

Wbrew wszelkim oczekiwaniom chrześcijaństwa, centralnym wydarzeniem w powrocie Chrystusa nie jest nic przyszłego, lecz już historia: miało ono miejsce w latach 1866–1950 w całkowitej ciszy, niezauważone i niezauważone przez „wielki świat” i chrześcijaństwo! Nie w centrum zachodniego chrześcijaństwa, w Rzymie, ani w centrum prawosławnej pobożności na górze Athos, ani, jak wielu się spodziewało, w starożytnej judeochrześcijańskiej Jerozolimie, ani w środowisku teologii protestanckiej i filozofii religii, ale w kraju tzw. Trzeciego Świata, w Meksyku! I to nie w ramach dominującego Kościoła katolickiego, pełnego władzy i przepychu, ale w środowisku ubóstwa i nieistotności, wśród prostych, niewykształconych ludzi na przedmieściach lub w peryferiach Meksyku, skąd promieniowało i rozprzestrzeniało się na cały kraj. Kto by się tego spodziewał?

Powtórne przyjście Chrystusa urzeczywistniło się w postaci objawień Chrystusa, odbieranych w sposób duchowy przez wybranych przez Niego ludzi znajdujących się w stanie ekstazy, w ramach nowo powstałych, charyzmatycznych, chrześcijańsko-spirytualistycznych wspólnot lub bractw.

Znaczna część tych objawień została w ostatnich latach przed 1950 r. zapisana stenograficznie, a następnie opublikowana w 12 tomach zbiorczych pod tytułem „Libro de la Vida Verdadera”, co po niemiecku oznacza: „KSIĘGA PRAWDZIWEGO ŻYCIA”. W ostatnich latach wszystkie wcześniejsze nauki zostały powtórzone w rozszerzonej i pogłębionej formie. Niniejsza książka zawiera staranny wybór tekstów z tego dzieła, dotyczących wszystkich poruszanych w nim tematów.

Ten zbiór nauk Chrystusa, a także uporządkowane tematycznie fragmenty z niego, od samego początku były przewidziane przez Pana jako Jego Trzecie Testament dla ludzkości, a zwłaszcza dla chrześcijaństwa. Prawda tego poważnego stwierdzenia ma zostać wyjaśniona czytelnikowi poprzez niniejsze wprowadzenie.

Wybór Meksyku jako kraju przeznaczonego w Słowie na powrót Chrystusa ma, zgodnie ze Słowem Pana, swoją podstawę w tym, że indiańscy przodkowie dzisiejszych mieszkańców byli w Jego imieniu męczeni i siłą „chryścianizowani”

przez hiszpańskich konkwistadorów. Z drugiej strony, ludy te i ich dzisiejsi potomkowie, poprzez wielowiekowe uciskanie i niewolę, rozwinęli w sobie więcej braterskiego ducha, humanitaryzmu, pokory serca i tolerancji niż inne narody na ziemi, zwłaszcza europejskie. Dlatego też wiele dojrzałych dusz ze starego, wybranego „ludu Izraela” narodziło się w obecności wśród ludu meksykańskiego i było świadkami spełnienia obietnic danych „duchowemu Izraelowi”.

Również narodziny Jezusa, pierwsze przyjście Chrystusa na świat, nie miały miejsca w centrach władzy i cywilizacji Rzymu czy Grecji, ani nawet w żydowskim centrum kultury, Jerozolimie, lecz na uboczu, w skromnych warunkach, a ojczyzną Jezusa i głównym obszarem Jego działalności była Galilea, pogardzana przez jerozolimskich Żydów. W związku z tym dawni uczeni w Piśmie, kierowani poczuciem wyższości, mówili: „Cóż dobrego może pochodzić z Nazaretu?”. Dzisiejsi teologowie nie powinni popełniać tego samego błędu i z poczuciem intelektualnej wyższości potajemnie myśleć: „Cóż dobrego i wielkiego może pochodzić z Meksyku?”.

Jakie są powody, by sądzić, że tamtejsze objawienia duchowe są rzeczywiście boskiego pochodzenia? Przede wszystkim same objawienia, które są niewątpliwie przepełnione duchem i nastawieniem Chrystusa oraz miłością i miłosierdziem Ojca Niebieskiego. Czyż serce jakiegokolwiek człowieka mogłoby pozostać na to obojętne? Również mądrość i głębia myśli, objawień, napomnień i nauk składają wymowne świadectwo o ich autorze. Jaki duch zwodniczy byłby w stanie udawać to wszystko z mrocznymi zamiarami? Na czym miałyby one polegać, skoro te nauki mogą służyć jedynie poprawie, rozwojowi i uszlachetnieniu rodzaju ludzkiego?

Kolejnym powodem przemawiającym za autentycznością tych objawień jako nowego Słowa Bożego jest fakt, że miały one miejsce przez tak długi okres czasu i za pośrednictwem tak wielu różnych przekazicieli oraz w tak wielu różnych miejscach, a mimo to pod względem ducha i charakteru mają jednolity charakter i wyraźnie wskazują na jedno źródło objawienia. Jaka mroczna siła byłaby w stanie przez dziesięciolecia organizować coś takiego w całym kraju jako zwodniczą iluzję – na pośmiewisko Boga? Jest to po prostu niemożliwe i Bóg, jako kochający Ojciec swoich ludzkich dzieci i najwyższy kierownik ziemskich losów, nigdy by na to nie pozwolił.

Inne poważne powody potwierdzające prawdziwość tych objawień jako świadectwa duchowego powrotu Chrystusa w Słowie to zgodność między obietnicami Jezusa dotyczącymi Jego powrotu i jego „znaków” a wydarzeniami w

Meksyku w okresie wstrząsających i zmieniających świat wydarzeń, obejmujących dwie wojny światowe. W tym kontekście należy zwrócić uwagę na wstęp do tomu I „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA” zatytułowany: „Powrót Chrystusa w świetle biblijnych obietnic”, a także na studium Ernesta Enkerlina zatytułowane „Dzieło Ducha Bożego”, oba opublikowane przez wydawnictwo Reichl Verlag.

W XIX wieku chrześcijaństwo otrzymało ważne świadectwo dotyczące regionu świata, a tym samym również Meksyku jako miejsca duchowego powrotu Chrystusa, od tak zwanego „pisarza Bożego”, Jakoba Lorbera. W jednym z fragmentów swojego wielkiego dzieła nowego objawienia Jezus mówi, że Jego duchowy powrót nastąpi w kraju położonym za wielkim oceanem, czyli za Atlantykiem (Gr. Ew. J 94, 14-15). Czy nie powinno to być dla wierzących w objawienia Lorbera i wszystkich duchowo czujnych chrześcijan okazją do zastanowienia się, czy ta przepowiednia nie spełniła się już, i do zbadania, czy w którymś z krajów kontynentu amerykańskiego wydarzyło się coś, co rości sobie do tego prawo i spełnia te wymagania? Jednak kryterium oceny nie powinna być tylko wielkość objawionej wiedzy o stworzeniu, ale przede wszystkim wyrażona w niej boska miłość i mądrość.

Takie wydarzenie rzeczywiście miało miejsce i rozpoczęło się na początku lat sześćdziesiątych XIX wieku w Meksyku. Prosty człowiek z ludu, imieniem Roque Rojas, miał wówczas, 23 czerwca 1861 roku, pierwsze doświadczenie powołania przez Archanioła Gabriela oraz wizję, w której ogłoszono mu jego misję jako ziemskiego poprzednika Pana.* Gdy kolejna wielka wizja utwierdziła go w przekonaniu o autentyczności jego boskiego powołania, zaczął opowiadać innym o przesłaniach i wizjach, które otrzymywał w stanie ekstazy, i dzięki swojej sile przekonywania oraz wiarygodności stopniowo zgromadził wokół siebie wspólnotę wiernych. Dzięki pojawiającemu się darowi duchowego uzdrawiania stał się w późniejszym czasie szeroko znany i bardzo ceniony przez wszystkich szukających pomocy i rady. Założył pierwsze miejsce spotkań, w którym 1 września 1866 roku po raz pierwszy przemówił przez niego Elias, a siedmiu mężczyzn i kobiet zostało wyświęconych na przywódców nowo powstających wspólnot, symbolizujących Siedem Pieczęci odpowiednich epok historii zbawienia.

** Bardziej szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć we wstępie do książki „Die Dritte Zeit” (Trzeci Czas), wydawnictwo Reichl Verlag*

Kiedy uczestnicy spotkania w Wielkim Tygodniu 1869 roku nie okazali szacunku i pobożności, jakich oczekiwał od nich Roque Rojas, ogarnął go święty gniew i zniszczył on otrzymane dotychczas przez siebie boskie objawienia przekazane

przez Eliasza. Ogłosił zamknięcie miejsca zgromadzeń, kładąc tym samym przedwczesny kres swojej błogosławionej działalności. Jednak dobre ziarno, które zasiał, wykiełkowało i zakwitło w innych miejscach, a w jednej ze wspólnot Siedmiu Pieczęci, wiele lat później, w 1884 roku, po raz pierwszy przemówił sam Chrystus poprzez jedną z głosicielek, która pozostała wierna misji. Od tego momentu boskie objawienia trwały nieprzerwanie, przez pokolenia, aż do końca 1950 roku.

W tym czasie liczba zborów i wierzących stale rosła, tak że ten chrześcijańsko-spirytualistyczny ruch, określony przez Chrystusa jako Jego dzieło duchowe, obejmował w końcu kilkaset zborów z tysiącami wyznawców w całym kraju.

Wierni gromadzili się regularnie w niedzielne przedpołudnia w swoich skromnych salach parafialnych lub w prywatnych pomieszczeniach, a wszędzie tam, gdzie dostępny był jeden lub kilku przekazicieli Słowa, Duch Boży objawiał się jednocześnie, w zależności od potrzeb i zdolności odbiorczych słuchaczy.

Raz w tygodniu odbywały się nabożeństwa uzdrawiające, podczas których świat duchowy Boga objawiał się duchowo, nauczając, doradzając i uzdrawiając. Miało miejsce wiele duchowych uzdrowień ciała i duszy, ale niestety nie zostały one zapisane i nie pozostawiono o nich świadectwa dla potomności. Najwyraźniej nie uważano ich za nic niezwykłego ani wartego przekazania.

Wraz z zapowiedzianym i ustalonym już dawno przez Pana zakończeniem boskich objawień oraz objawień ze świata duchowego Boga na koniec roku 1950 nastąpił głęboki rozłam w ramach Dzieła Ducha, podział między zborami, które przestrzegały tego nakazu Chrystusa i zrezygnowały z dalszych objawień duchowych, a tymi gminami i ich przywódcami, którzy się do niego nie zastosowali i odtąd wprawiali swoich medium w stan transu, otwierając w ten sposób drzwi i bramy dla niższych światów duchowych oraz duchów zwodniczych, umożliwiając im przekazywanie fałszywych objawień Chrystusa i duchów.

Niestety, te nieposłuszne wspólnoty miały znacznie większą siłę przyciągania dla zwykłych ludzi niż te, które pozostały wierne, których członkowie w większości rozpadli się na małe grupy lub przeszli do drugiego obozu, ponieważ tam „oferowano” więcej dla ludzkiej żądzy rozrywki i sensacji niż podczas cichych nabożeństw z czytaniem fragmentu nauczania i następującą po nim wymianą myśli na ten temat.

Pomimo tych niekorzystnych okoliczności po 1950 roku grupa mężczyzn i kobiet, w większości byłych głosicieli, zaczęła zbierać rozproszone po całym kraju objawienia, aby opublikować je w formie książkowej i przedstawić ludzkości. Musieli przy tym opierać się głównie na kopiach maszynopisów, które zostały sporządzone przez samych pisarzy na podstawie ówczesnych stenograficznych zapisów wystąpień, a następnie przekazywane jako kopie na żądanie. Zgromadzono dużą liczbę różnych rękopisów objawień, z których ostatecznie wybrano 366 do włączenia do zbiorów „Libro de la Vida Verdadera”, czyli „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA”.

Chociaż stanowią one zatem tylko część wszystkich objawień, zwłaszcza z ostatnich lat przed 1950 r. — co potwierdza również niedawno „odkryty” duży pakiet z najwyraźniej jeszcze niepublikowanymi rękopisami objawień pochodzących ze spuścizny byłego pośłańca — to biorąc pod uwagę tę ogromną liczbę objawień, można założyć, że w ujęciu całościowym zawierają one zawierają wszystkie tematy i treści nauczania, które Duch Boży chciał przybliżyć ludzkości i o których chciał ją pouczyć, aby mogła znaleźć drogę do jaśniejszej przyszłości.

W 1962 roku w Niemczech ukazał się pierwszy niemiecki tom wybranych fragmentów tego dzieła pod tytułem: „Die Dritte Zeit” („Trzeci Czas”), który po raz pierwszy zapoznał z Słowem Objawienia Pana ograniczone grono osób w niemieckojęzycznym obszarze językowym. Od 1979 roku wydawnictwo Reichl Verlag wydaje również niemieckie tomy „KSIĘGI PRAWDZIWEGO ŻYCIA”, gdzie są one dostępne w sprzedaży w księgarniach.

W latach siedemdziesiątych w Meksyku powstało „Towarzystwo Studiów Duchowych”, które postawiło sobie za zadanie zarządzanie i przechowywanie rękopisów objawień oraz wydawanie nowych wydań zbiorów, a także literatury towarzyszącej. Stowarzyszenie do dziś postrzega to jako swoje właściwe zadanie, a nie centralne kierowanie ruchem religijnym, który opiera się na osobistej odpowiedzialności jednostki w świetle sumienia.

Gdziekolwiek otworzymy niniejsze dzieło, czytamy i doświadczamy duchowo przekonujących, mądrych i pełnych miłości słów oraz objawień Chrystusa przekazanych przez Jego przygotowanych ludzkich narzędzi – ludzi, którzy częściowo posiadali zaledwie podstawowe wykształcenie świeckie i często w ogóle nie panowali nad językiem, który płynął z ich ust, nie mówiąc już o treści, mądrości i objawiającym się w nich boskim autorytecie.

To nowe Słowo Boże zawiera z jednej strony potwierdzenia i wyjaśnienia dotyczące wydarzeń i objawień w starożytnym narodzie Izraela oraz podczas

ziemskiego życia i działalności Jezusa, z drugiej zaś strony przynosi bogactwo nowych duchowych spostrzeżeń, które częściowo stanowią radykalne korekty tradycyjnego chrześcijańskiego światopoglądu. Dotyczy to obrazu Boga, boskiej natury Jezusa i Marii, istoty człowieka z wrodzoną iskrą boską i wiecznym rozwojem duszy, wyobrażeń o niebie i piekle, Dniu Ostatecznym lub Sądzie Ostatecznym, nauki o zbawieniu i odpuszczeniu grzechów, zmartwychwstania i życia wiecznego. Również w odniesieniu do praktykowania wiary chrześcijańskiej, form kultu, częściowo wyznaczane są nowe standardy i cele, a to, co znane od dawna, jest kwestionowane lub odrzucane, co dotyczy przede wszystkim form kultu liturgicznego i budowli sakralnych.

Główne przesłanie odpowiada temu, które głosił Jezus: zamiast zewnętrznego praktykowania religii, okazywanej pobożności — wewnętrzne życie modlitewne i indywidualne postępowanie zgodnie z własnym sumieniem; zamiast wyrachowanej dobroczynności z egoistycznych pobudek — spontaniczne, bezinteresowne działanie z miłości do Boga, ludzi i natury, Bożego stworzenia, przy czym „miłość” może mieć wiele form wyrazu: uwagę, troskę, szacunek, współczucie, sympatię, pocieszenie, pomoc i wsparcie; zamiast wygodnej, ślepej wiary — żywa, świadoma wiara oparta na poznaniu i wiedzy duchowej.

W swoich objawieniach Pan kierował swoje słowo przede wszystkim do obecnych wierzących, do których często zwracał się jako „(Mój) lud”, „uczniowie” lub „pracownicy”, a czasami także jako „(ukochany) Izrael”. W szerszym sensie jednak, poza nielicznymi wyjątkami, Jego słowo skierowane jest do całego duchowego Izraela, całego ludu Bożego na całym świecie oraz do ludzi wszystkich narodów, ras i religii. Czy jednak oni z radością przyjmą i uznają nowe słowo Boże?

Nie powinno to być powodem do założenia nowej wspólnoty religijnej, kościoła czy sekty. Jest to wezwanie Boga do odnowy i uduchowienia człowieka oraz wszystkich jego instytucji społecznych i religijnych. Kto odrzuca Jego Trzecie Testament dla ludzkości, odrzuca samego Boga i objawiającego się w nim Ducha Świętego. Niech każdy dobrze rozważy i weźmie sobie do serca to ostrzegawcze słowo z samego nowego przesłania miłości Boga, podobnie jak ostrzeżenia zawarte w przypowieściach Jezusa o „dziewicach mądrych i głupich” (Mt 25, 1-13) oraz o „weselu królewskim” (Mt 22, 2-14). Słowo to jest bowiem świętym olejkim dla gasnących lamp Ducha, jest chlebem i winem ze stołu Pańskiego, wiecznym pokarmem i pokrzepieniem dla duszy.

Spistreści

Spistreści

Dane Wydawnicze	5
Przedmowa	10
Wprowadzenie	13
Spistreści.....	20
<i>Rozdział 1 – W oczekiwaniu na powrót Chrystusa</i>	36
Wstępny a owy przegląd wydarzeń zbawczych.....	36
Nadzieje i oczekiwania.....	37
Obietnice biblijne.....	39
Spełnione znaki.....	41
<i>Rozdział 2 – Świt Trzeciego Czasu</i>	42
Pierwsze objawienie	42
Przesłania i wskazówki z całego świata	43
Działalność Eliasza jako zwiastuna Pana.....	46
<i>Rozdział 3 – Duchowe Słońce powtórnego przyjścia Chrystusa</i>	49
Przyjście Pana	49
Wszyscy będą na Mnie patrzeć	51
<i>Rozdział 4 – Nauczanie poprzez boskie objawienia</i>	54
Źródło objawień.....	54
Miejsca objawień i odbiorcy objawień	55
Przekazywanie boskich objawień	58
Forma objawień.....	62
Czasowe ograniczenie objawień.....	64
<i>Rozdział 5 – Powód nowego objawienia Bożego</i>	64
Wola zbawienia Boga	64
Usunięcie błędów i uformowanych form kultu	66
Wyjaśnienie dotyczące prawdziwego życia	69

Rozwój, uduchowanie i zbawienie człowieka.....	71
Rozdział 6 – Trzecie Testament i wielka Księga Życia	72
Księga miłości, prawdy i mądrości Bożej	73
Rozdział 7 – Działanie i znaczenie nauki duchowej	78
Skutek objawień	79
Poznanie i nadzieja płynące z nowego Słowa.....	80
Rozdział 8 – Nowe wspólnoty Chrystusa, uczniowie, apostołowie i postąńcy	
Boży	87
Światło i cień w zborach objawienia.....	87
Prawdziwe uczniostwo, nowi apostołowie.....	92
Postąńcy Boga na całym świecie i we wszystkich czasach.....	93
II. Retrospekcja na pierwszy i drugi okres objawień	97
Rozdział 9 – Historie i postacie ludu Izraela	97
Opowieść o upadku	97
Wolna wola i grzech pierworodny.....	98
Potop	99
Gotowość Abrahama do ofiary.....	99
Obraz z snu Jakuba o drabinie do nieba	100
Józef i jego bracia	101
Wędrownica ludu Izraela przez pustynię pod przewodnictwem Mojżesza ..	101
Walka Eliasza o prawdziwego Boga.....	102
Dwanaście plemion Izraela	103
Prorocy i pierwsi królowie Izraela.....	104
Rozdział 10 – Gdy nadeszła pełnia czasu.....	104
Przepowiednie prorockie.....	104
Oczekiwanie na Mesjasza wśród narodu żydowskiego	105
Maria, matka cielesna Jezusa	106
Pokłon Dzieciątka Jezus	106
Więź miłości między Jezusem a Marią.....	107

Wiedza i mądrość Jezusa	107
Niezrozumienie ze strony ludzkiego otoczenia w Nazarecie.....	108
Rozdział 11 – Działalność Jezusa na ziemi	108
Chrzest w Jordanie; czas przygotowań na pustyni	108
Jedność Jezusa z Bogiem	109
Brak uznania Jezusa za oczekiwanego Mesjasza	110
Jezus jako zbawczy gość wśród prostych ludzi	111
Niezmordowany kaznodzieja Jezus	111
Miłość Jezusa do dzieci i natury.....	112
Nauka Jezusa	113
„Cuda” Jezusa	113
Cudzołożnica.....	115
Maria Magdalena.....	116
Nikodem i kwestia reinkarnacji	117
Przemienienie Jezusa.....	117
Brak odwagi wyznania wiary	118
Wrogość wobec Jezusa	118
Ogłoszenie pożegnania	119
Wjazd Jezusa do Jerozolimy	120
Ostatnia Wieczerza	121
Rozdział 12 – Cierpienie, śmierć i zmartwychwstanie	122
Całokształt wysiłków i cierpień Jezusa.....	122
Zdrada Judasza	123
Męka Pańska.....	123
Odkupienie Jezusa w światach pozaziemskich	129
Objawienie się Jezusa po zmartwychwstaniu	130
Rozdział 13 – Misja i znaczenie Jezusa i jego apostołów	132
Korekta starego obrazu Boga i jego tradycji.....	132
Wzór Jezusa	133

Znaczenie nauki Jezusa	133
Powołanie, okres nauki i próby uczniów Jezusa	134
Apostoł Jan	134
Apostołowie Piotr i Paweł.....	136
Wzór do naśladowania, jakim są apostołowie	137
Rozprzestrzenianie się chrześcijaństwa.....	138
III. Czas chrześcijaństwa kościelnego	139
Rozdział 14 – Chrześcijaństwo, Kościoły i kult	139
Rozwój chrześcijaństwa	139
Obrzędy kultowe	140
Duchowość	141
Komunia Święta i Msza Święta	143
Chrzest	144
Pamięć o zmarłych.....	146
Symbole materialne, krzyże i relikwie	146
Cześć świętych	147
Świąta kościelne	148
Obecność Boga pomimo fałszywych form kultu	150
Rozdział 15 – Pozorni chrześcijanie, kościelne herezje i nadużycia	151
Chrześcijanie z nazwy	151
Niewierzący i fanatycy religijni	152
Zniekształcenia nauki Jezusa i ich konsekwencje	153
Nieprawidłowości i nadużycia w chrześcijaństwie	156
IV. Prawo – miłość Boga i bliźniego	158
Rozdział 16 – Boskie Prawo	158
Moc Boskiego Prawa	158
Prawo miłości Boga w dziele duchowym.....	159
Nieprzestrzeganie Boskich praw i jego konsekwencje	160
Wypełnianie najwyższego prawa.....	162

Rozdział 17 – Nowy sposób oddawania czci Bogu	163
Rozwój form kultu	163
Pozorne modlitwy bez oddania i wiary.....	164
Prawdziwa modlitwa	166
Cztery aspekty modlitwy doskonałej.....	168
Spontaniczna modlitwa serca bez słów	169
Codzienna modlitw	171
Dzień odpoczynku jako dzień refleksji nad sobą	172
Proście, a będzie wam dane	173
Błogostawieństwo wstawieństwa	175
Konieczność modlitwy	175
Zbawcze skutki życia modlitewnego.....	176
Moc modlitwy.....	177
Miłość do Boga i bliźniego jako oddanie czci Bogu	179
Dialog między Bogiem a człowiekiem.....	181
Rozdział 18 – Uczynki miłosierdzia i centralne znaczenie miłości.....	184
Błogostawieństwo dobrych uczynków z mocą wsteczną	184
Prawdziwa i fałszywa dobroczynność.....	185
Duchowa i materialna działalność miłosierdzia.....	186
Wszeghogarniające znaczenie miłości	187
Wielka moc miłości	189
<i>V. Formy objawienia i działanie Boga</i>	190
Rozdział 19 – Trójca Święta	190
Jedność Boga z Chrystusem i Duchem Świętym.....	190
Trzy sposoby objawiania się Boga	192
Bóg jako Duch Stwórczy i Ojciec.....	194
Chrystus, miłość i Słowo Boże	195
Duch Święty — prawda i mądrość Boża	197
Rozdział 20 – Maryja, matczyzna miłość Boga.....	197

Ziemskie życie Maryi w pokorze	197
Maria i Jezus	198
Dziewictwo Maryi	199
Wzór Marii dla kobiet	200
Maria jako orędowniczka, pocieszycielka i współodkupicielka ludzi	201
Boska natura Marii	202
Uniwersalny blask Maryi	203
Rozdział 21 – Wszechmoc, wszechobecność Boga i Jego sprawiedliwość.....	204
Moc Boga	204
Obecność Boga we wszystkim, co stworzone	205
Ciosy losu	208
Sprawiedliwość Boża	209
Rozdział 22 – Miłość, troska i łaska Boga	212
Miłość Ojca Niebieskiego.....	212
Troska i pomoc Boga	213
Pokora Najwyższego	215
Współczucie i współcierpienie Boga.....	216
Przebaczenie, łaska i miłosierdzie Boże.....	217
Rozdział 23 – Inspiracje i objawienia Boże	218
Boskie inspiracje	218
Dostosowanie Boskich objawień do ludzkiego zrozumienia	220
Różne rodzaje objawień Bożych	221
Konieczność Boskich objawień	223
Nieograniczoność boskich objawień.....	224
Objawienie się obecności Boga w człowieku.....	225
VI. Stworzenie	226
Rozdział 24 – Stworzenie duchowe i materialne	226
Stworzenie istot duchowych	226
Działanie wielkich duchów w dziele stworzenia.....	227

Myśli Opatrznościowe Boga	227
Stworzenie światów materialnych dla istot duchowych	227
Stworzenie człowieka	228
Wspomnienie raju	229
Natura człowieka	229
Jedność Stwórcy ze stworzeniem	230
Rozdział 25 – Natura	230
Prawa natury	230
Obecność Boga w naturze	231
Natura, dzieło Boże i przypowieść o sferze duchowej	231
Władza dzieci Bożych nad naturą	232
Człowiek i natura	233
Rozdział 26 – Inne światy	235
Uniwersalne Światło Chrystusa	235
Duchowe połączenie między światami.....	236
Poznawanie innych światów i form życia	237
Przeznaczenie gwiazd	237
Rozdział 27 – Życie pozagrobowe	238
Niezbędna wiedza o życiu duchowym.....	238
„Niebo” i „piekło”	239
Muzyka nieba.....	242
W domu Mojego Ojca jest wiele „mieszkań”	243
VII Droga rozwoju ku doskonałości	243
Rozdział 28 – Umieranie, śmierć i przebudzenie w zaświatach	244
Nieśmiertelność ducha	244
Przygotowanie do odejścia z tego świata.....	244
Przejście do innego świata.....	246
„Sen śmierci”	247
Spotkanie w zaświatach.....	248

Sąd nad duchem przez własne sumienie	248
Odzyskana świadomość duchowa	252
Rozdział 29 – Oczyszczenie i wznoszenie się dusz w zaświatach	253
Wyrzuty sumienia, skrucha i samookaleczanie	253
Sprawiedliwość wyrównawcza	254
Wstąpienie dusz do Królestwa Bożego.....	256
Rozdział 30 – Rozwój duszy poprzez reinkarnacje	259
Prawo rozwoju.....	259
„Zmartwychwstanie ciała” — właściwie rozumiane	260
Różne stopnie rozwoju dusz	261
Wiedza o poprzednich wcieleniach na Ziemi i własnym poziomie rozwoju	262
Miłość jako niezbędny element rozwoju duchowego i psychicznego	263
Różne przyczyny reinkarnacji	263
Droga do doskonałości	264
Uniwersalna szkoła życia	265
Siła przekonywania nauki o reinkarnacji	268
Ścieżki reinkarnacji duszy	268
Rozdział 31 – Zbawienie, odkupienie i wieczne zbawienie	270
Korekta błędnych wyobrażeń o odkupieniu	270
„Niebo” trzeba zdobyć.....	275
Najpotężniejsza siła zbawienia	277
Zbawienie i odkupienie dla każdej duszy.....	278
Wspaniała przyszłość dzieci Bożych	281
VIII. Człowiek	282
Rozdział 32 – Wcielenie, natura i zadanie człowieka	282
Wcielenie na ziemi.....	282
Właściwa ocena ciała i kierowanie nim przez ducha.....	284
Znaczenie i zadanie duszy, ducha i sumienia w człowieku	285

Świątynia Boga w człowieku	289
Rozdział 33 – Mężczyzna i kobieta, rodzice i dzieci, małżeństwo i rodzina ...	290
Relacja między mężczyzną a kobietą	290
Natura i zadanie mężczyzny	292
Kobieta, żona i matka	294
Wychowanie dzieci i młodzieży	295
Słowo do dzieci i dziewczyc	297
Małżeństwo i rodzina	298
Rozdział 34 – Wolna wola i sumienie	300
Znaczenie sumienia i wolnej woli	300
Nadużywanie wolnej woli	303
Konieczność podążania za impulsami sumienia	304
Walka między wolną wolą a sumieniem	305
Wyostrenie sumienia poprzez nowe Słowo Boże	307
Rozdział 35 – Siła myśli, uczuć i woli	308
Wysyłanie i odbieranie myśli oraz ich skutki	308
Siła uczuć, pragnień lub obaw	310
Brak samokontroli	311
<i>IX Nauki Boskiej Mądrości</i>	311
Rozdział 36 – Wiara, prawda i poznanie	311
Wiara, która pokonuje wszystko	311
Poznanie prawdy Bożej	312
Poznanie tego, co duchowe i boskie	314
Warunki niezbędne do duchowego poznania	315
Konieczne poszerzenie świadomości człowieka	316
Rozdział 37 – Prawidłowe rozumienie tekstów biblijnych	318
Biblijna interpretacja słów i obietnic	318
Objawienie Jezusa przekazane przez apostoła Jana	321
Rozdział 38 – Trzy czasy objawień i siedem epok pieczęci	323

Zależność objawień Bożych od rozwoju	323
Trzy testamenty Boga	325
Trzeci Czas	327
Siedem epok historii zbawienia	328
Rozdział 39 – Ziemski i duchowy Izrael	331
Historyczna misja Izraela, jego porażka	331
Podział narodu żydowskiego na ludzi o nastawieniu ziemskim i duchowym	332
Duchowy Lud Izraela	334
144 000 wybranych i naznaczonych	336
Rozdział 40 – Siły dobra i zła	339
Pochodzenie dobra i zła	339
Pycha i pokora	342
Dobro, człowiek dobrej woli	343
Zło, człowiek poddany złu	344
Walka między dobrem a złem	345
Pokusy i zwodzenia	346
Zbrodnie moralne	347
Bezsilność i przemijalność zła	348
Siła przebaczenia	348
Rozdział 41 – Związek między tym światem a zaświatami	349
Inspiracja i wsparcie ze strony świata duchowego	349
Zdezorientowane i złowrogie duchy	352
Walka duchów o ludzi	354
Związek ze światem duchowym Boga	356
Rozdział 42 – Wina i pokuta, próby i cierpienia	358
Konieczność skruchy i pokuty	358
Prawo pokuty	360
Przyczyna prób i cierpień	360

Wiara, poddanie się i pokora w próbach.....	363
Znaczenie cierpienia i bólu	363
Rozdział 43 – Choroba, uzdrowienie i odnowa	365
Pochodzenie i sens choroby	365
Uzdrowienie własnymi siłami	366
Odnowa człowieka.....	367
Rozdział 44 – Życie w sensie boskim	368
Niezbędna równowaga	368
Dobre i zgubne radości	369
Błogostawione i nieszczęsne bogactwo	370
Prawo dawania	371
Wypełnianie obowiązków i zadań	372
Rozdział 45 – Przeznaczenie, sens i spełnienie w życiu.....	373
Opatrzność i przeznaczenie Boże w losie człowieka.....	374
W szkole życia.....	376
Sens i wartość życia ludzkiego	377
<i>X Materializm i duchowość.....</i>	379
Rozdział 46 – Zbłąkany, materialistyczny człowiek	379
Ociężałość umysłu, niewiedza i pycha człowieka	379
Brak gotowości do wyrzeczenia, wysiłku i odpowiedzialności	382
Duchowa nędza człowieka.....	384
Niewłaściwe ziemskie zachowania i ich konsekwencje	386
Rozdział 47 – Materializm i spirytualizm.....	387
Skutki panującego materializmu	387
Istota spirytualizmu	388
Kto może słusznie nazywać się spirytualistą?.....	389
Spirytualizm w religiach i wyznaniach	390
Rozdział 48 – Dary duchowe i uduchowienie.....	392
Zdolności duchowe człowieka	392

Warunki i cechy prawdziwej duchowości.....	395
Błogostawiony wpływ duchowości	397
XI Ludzkość	397
Rozdział 49 – Religia i wymiar sprawiedliwości.....	397
Żadna religia ani wyznanie nie jest jedyną prawdziwą.....	398
Wrogość religii wobec rozwoju	399
Stosunek między religią a nauką	400
Surowość i niesprawiedliwość ziemskiego wymiaru sprawiedliwości	402
Twarde serce i samozadowolenie człowieka.....	403
Ziemski wymiar sprawiedliwości jako zło konieczne	403
Rozdział 50 – Edukacja i nauka.....	403
Próżność i duma z wiedzy.....	403
Konsekwencje materialistycznego myślenia rozumowego	405
Inspiracja nowych odkryć naukowych przez Boga i świat duchowy	409
Uznanie naukowców działających dla dobra ludzkości	410
Rozdział 51 – Władcy, nadużywanie władzy i wojny.....	412
Przemijająca iluzja ziemskiej władzy i wielkości	412
Samowolne stosowanie przemocy wobec ludzi i narodów.....	413
Rozważania na temat II wojny światowej.....	414
Potępienie i bezsensowność wojen.....	416
Rozdział 52 – Niesprawiedliwość i upadek ludzkości	418
Podporządkowanie i wyzysk słabych przez silnych	418
Zepsucie ludzkości	420
Odwrócony świat niedojrzałej ludzkości	422
XII Sąd i oczyszczenie ludzkości	424
Rozdział 53 – Nadszedł czas sądu.....	424
Żniwa owoców ludzkiego zasiewu.....	424
Oczyszczenie ludzkości w sądzie.....	425
Miłość Boga w sądzie.....	427

Rozdział 54 – Walka światopoglądów, religii i kościołów	428
Walki duchowe przed nadejściem Królestwa Pokoju Chrystusa na ziemi..	428
Walka o duchową dominację na ziemi	429
Walka z nauką duchową	430
Ignorowanie lub zwalczanie objawień duchowych i uzdrowień duchowych	432
Rozdział 55 – Oczyszczenie Ziemi i ludzkości w sądzie.....	433
Ostrzegający głos Boga i natury przed sądem oczyszczającym	433
Władza i panowanie zła zostaną złamane	435
Apokaliptyczne wojny, epidemie, plagi i zniszczenia	437
Natura i katastrofy naturalne	438
Sprawiedliwość miłości i miłosierdzie Boże.....	440
Skutek Sądu	441
XIII Przemiana i dopełnienie świata i stworzenia	442
Rozdział 56 – Zwycięstwo i uznanie dzieła duchowego Chrystusa	442
Rozpowszechnianie nauki duchowej przez posłańców Bożych.....	443
Walka o uznanie nowego Słowa	443
Moc nauki Ducha Świętego	444
Świadomość powtórnego przyjścia Chrystusa na całym świecie	445
Rozdział 57 – Nawrócenie i przemiana we wszystkich dziedzinach.....	447
Nowe i głębsze spostrzeżenia.....	447
Oświecenie przez ludzi posłanych przez Boga.....	449
Przemiana człowieka	450
Zmiany i przewroty we wszystkich dziedzinach życia.....	452
Rozdział 58 – Królestwo Pokoju Chrystusa i dopełnienie stworzenia	454
Siła decydująca w Królestwie Pokoju Chrystusa.....	454
Nowy człowiek	455
Ziemia jako ziemia obiecana i odbicie Królestwa Niebieskiego	457
Dopełnienie stworzenia	459

Hymn pochwalny przywróconej harmonii stworzenia	460
XIV Misja	461
Rozdział 59 – Zadanie szerzenia nowego Słowa Bożego	461
Wskazówki dotyczące tworzenia tomów, wydań skróconych i tłumaczeń	461
Prawo do poznania nowego Słowa Bożego	462
Wskazówki dotyczące szerzenia nauki duchowej	464
Rozdział 60 – Działanie w duchu Chrystusa	465
Niezbędne cechy, cnoty i umiejętności nowych uczniów	465
Właściwy sposób postępowania przy przekazywaniu Słowa	470
Właściwy sposób głoszenia Słowa	472
Zadanie pocieszania i uzdrawiania cierpiących fizycznie i psychicznie	475
Czas wyruszenia na misję światową	477
XV. Napomnienia, ostrzeżenia, pouczenia	478
Rozdział 61 – Napomnienia i ostrzeżenia Pana	478
Przykazania i polecenia	478
Wiara, nadzieja, miłość, pokora, ufność	480
Modlitwa, studium, czujność, odnowa i uduchowanie	481
Ostrzeżenia skierowane do wspólnot objawienia	483
Ostrzeżenie przed kontynuacją objawień po 1950 roku i fałszywymi „objawieniami Chrystusa”	484
Wady, hipokryzja, występki	486
Fałszywe pokuty i fałszywe oczekiwania	487
Ostrzeżenie dla narodów i władców ziemi	489
Rozdział 62 – Słowa skierowane do obecnych słuchaczy w Meksyku	490
Słowa skierowane do obecnych słuchaczy w Meksyku	490
Rozdział 63 – Nauki dla wspólnot i wszystkich uczniów Chrystusa	507
Dzieło Ducha Chrystusa	507
Duchowy Izrael i naród żydowski	517
Uczniostwo i duchowość	519

Rozwój	530
Oczyszczenie i udoskonalenie.....	534
Po tej i po tamtej stronie świata doczesnego.....	538
Objawienia Boskości	542
Człowiek i jego przeznaczenie	545
Wady, przewinienia, zboczenia	551
Oczyszczenie i uduchowanie ludzkości.....	553
XVI. Proroctwa i przypowieści, pocieszenie i obietnica.....	555
Rozdział 64 – Proroctwa.....	555
Spełnienie starych i nowych proroctw	555
Wielka proroctwo dla narodów z 10 stycznia 1945 r., pod koniec II wojny światowej.....	556
Wojny i katastrofy naturalne — znaki na niebie	558
Przepowiednia o rozłamie w meksykańskich wspólnotach.....	559
Rozdział 65 – Przypowieści, pocieszenie i obietnica	560
Przypowieść o złych szafarzach	560
Przypowieść o wędrowcy przez pustynię do Wielkiego Miasta	561
Przypowieść o wielkoduszności króla	565
Błogosławieństwa i błogosławieństwa	566
Zachęty do rozwoju duchowego.....	567
Wezwanie Boga	568
Wezwanie do ludzi tych czasów:	568
Wezwanie do intelektualistów:	569
Wezwanie do zmęczonych i obciążonych:.....	569
Wezwanie do Duchowego Izraela:	569
Boskie nauki w Meksyku 1866-1950	571

Trzecie Testament

I. Powrót Chrystusa – Trzeci okres objawień

Rozdział 1 – W oczekiwaniu na powrót Chrystusa

Wstępny a owy przegląd wydarzeń zbawczych

1. Na początku czasów świata brakowało miłości. Pierwsi ludzie byli dalecy od odczuwania i zrozumienia tej boskiej mocy – tej esencji Ducha, źródła wszystkiego, co stworzone.

2. Wierzyli w Boga, ale przypisywali Mu jedynie moc i sprawiedliwość. Ludzie wierzyli, że rozumieją boski język poprzez żywioły natury; dlatego też, widząc je łagodne i spokojne, sądzili, że Pan akceptuje dzieła ludzkie; gdy jednak siły natury szalały, uważali to za przejaw gniewu Bożego, który objawiał się w tej postaci.

3. W sercach ludzi ukształtowało się wyobrażenie o strasznym Bogu, który nosił w sobie gniew i pragnienie zemsty. Gdy więc wierzyli, że obrazili Boga, składali Mu ofiary całopalne i dary w nadziei, że Go prześlągają.

4. Mówię wam, że te ofiary nie były inspirowane miłością do Boga: to strach przed Boską Sprawiedliwością, lęk przed karą skłaniały pierwsze ludy do składania

daniny swojemu Panu. 5. Boskiego Ducha nazywali po prostu Bogiem, ale nigdy Ojcem ani Mistrzem.

6. To patriarchowie i pierwsi prorocy zaczęli uświadamiać ludziom, że Bóg był wprawdzie sprawiedliwością — owszem, ale sprawiedliwością doskonałą; że był przede wszystkim Ojcem i jako Ojciec kochał wszystkie swoje stworzenia.

7. Krok po kroku ludzkość powoli podążała ścieżką swojego rozwoju duchowego i kontynuowała swoją pielgrzymkę, przechodząc z jednej epoki do drugiej i poznając nieco więcej o boskiej tajemnicy dzięki objawieniom, które Bóg dawał swoim dzieciom na przestrzeni wieków.

8. Niemniej jednak człowiek nie osiągnął pełnego poznania boskiej miłości; nie kochał bowiem Boga naprawdę jak Ojca, ani nie był w stanie poczuć w swoim sercu miłości, jaką jego Pan zawsze mu okazywał.

9. Konieczne było, aby doskonała miłość stała się człowiekiem, aby „Słowo” wcieliło się i przyjęło ciało namacalne i widzialne dla ludzi, aby ci w końcu doświadczyli, jak bardzo i w jaki sposób Bóg ich kocha.

10. Nie wszyscy rozpoznali w Jezusie obecność Ojca. Jak mogliby Go rozpoznać, skoro Jezus był pokorny, współczujący i pełen miłości nawet wobec tych, którzy Go obrażali? Uważali Boga za silnego i dumnego wobec swoich wrogów, za sędziego i strasznego dla tych, którzy Go obrażali.

11. Jednak tak samo jak wielu odrzuciło to słowo, tak samo wielu w nie uwierzyło – w to słowo, które dotarło do najgłębszych zakamarków serca. Ten sposób uzdrawiania cierpień i nieuleczalnych chorób jedynie pieśczętą, spojrzeniem nieskończonego współczucia, słowem nadziei, ta nauka, która była obietnicą nowego świata, życia pełnego światła i sprawiedliwości, nie mogła już zostać wymazana z wielu serc, które zrozumiały, że ten boski człowiek był prawdą Ojca, Boską Miłością Tego, którego ludzie nie znali i dlatego nie mogli kochać.

12. Ziarno tej najwyższej prawdy zostało na zawsze zasiane w sercach ludzkości. Chrystus był siewcą i nadal pielęgnuje swoje ziarno. Potem zbierze swój plon i będzie się nim cieszył na zawsze. Wtedy nie będzie już mówił w swoim Słowie: „Jestem głodny” ani „Jestem spragniony”, ponieważ w końcu Jego dzieci będą Go kochać tak, jak On kochał je od początku.

13. Kto mówi do was o Chrystusie, uczniowie? On sam.

14. To Ja jestem tym „Słowem”, które ponownie przemawia do ciebie, ludzkości. Rozpoznajcie Mnie, nie wątpcie w Moją obecność z powodu skromności, w jakiej się objawiam. U Mnie nie ma miejsca na pychę.

15. Rozpoznajcie Mnie po mojej dawnej drodze życia na świecie, pamiętajcie, że umarłem tak samo

pokornie, jak się urodziłem i żyłem. (296, 4-16)

Nadzieje i oczekiwania

16. Po moim odejściu w „Drugim Czasie” pokolenie po pokoleniu oczekiwano mojego powrotu wśród tych, którzy zachowali wiarę we Mnie. Boska obietnica była przekazywana z rodziców na dzieci, a moje Słowo podtrzymywało tęsknotę za przeżyciem mojego powrotu.

17. Każde pokolenie wierzyło, że jest tym wybranym, oczekując, iż w nim spełni się Słowo ich Pana.

18. Tak mijał czas, a wraz z nim przemijały pokolenia, a z serc coraz bardziej wypierano moją obietnicę i zapomniano o czuwaniu i modlitwie. (356, 4-5)

19. Świat poddany jest próbie, narody odczuwają cały ciężar mojej sprawiedliwości, który na nie spada, a moje światło, mój głos, który was wzywa, staje się odczuwalny dla całej ludzkości.

20. Ludzie odczuwają moją obecność, dostrzegają mój Uniwersalny Promień, który zstępuje i spoczywa na nich. Wyczuwają Mnie, nie znając tego dzieła*, nie słysząc mojego słowa, i wznoszą swoje dusze do Mnie, by zapytać: „Panie, w jakich czasach żyjemy? Te nieszczęścia i cierpienia, które dotknęły ludzi – co one oznaczają, Ojcze? Czyż nie słyszysz lamentów tego świata? Czyż nie powiedziałeś, że powrócisz? Kiedy więc przyjdiesz, o Panie?” I w

każdej grupie wyznaniowej i wspólnocie religijnej podnosi się duch moich dzieci, a one szukają Mnie, proszą Mnie, pytają Mnie i oczekują Mnie. (222, 29)

** Objawienia Chrystusa przy Jego powrocie w Słowie, w formie duchowej, które rozpoczęły się w 1866 roku w Meksyku za pośrednictwem prekursora Eliasza.*

21. Ludzie pytają Mnie i mówią: „Panie, jeśli istniejesz, dlaczego nie objawiasz się wśród nas, chociaż w innych czasach zstępowałeś do naszego świata ziemskiego?

Dlaczego nie przychodzisz dzisiaj? Czy nasza bezbożność jest teraz tak wielka, że powstrzymuje Cię przed przyjściem nam z pomocą? Zawsze szukałeś zagubionych, „niewidomych”, „trędowatych” – teraz świat jest ich pełen. Czy nie budzimy już Twojego współczucia?

22. Powiedziałeś swoim apostołom, że powrócisz do ludzi i że dasz znaki swojego przyjścia, które teraz, jak sądzimy, widzimy. Dlaczego nie ukazujesz nam swojego oblicza?”

23. Oto ludzie czekają na Mnie, nie czując, że jestem wśród nich. Jestem przed ich oczami, a oni Mnie nie widzą; przemawiam do nich, a oni nie słyszą mojego głosu; a gdy w końcu ujrzą Mnie na chwilę, zaprzeczają Mi. Ale Ja nadal daję świadectwo o Sobie, a tych, którzy we Mnie pokładają nadzieję, będę nadal oczekiwał.

24. Lecz zaprawdę, znaki mojego objawienia w tym czasie były wielkie, nawet krew ludzi, przelana

strumieniami i nasączająca ziemię, wskazywała na czas mojej obecności wśród was jako Ducha Świętego. (62, 27-29)

25. Nikt nie powinien być zaskoczony moją obecnością. Już poprzez Jezusa wskazałem wam wydarzenia, które zapowiadałyby moje objawienie się jako Ducha Prawdy. Powiedziałem wam również, że moje przyjście nastąpi w Duchu, aby nikt nie oczekiwał materialnych manifestacji, które nigdy nie nadejdą.

26. Spójrzcie na naród żydowski, który wciąż oczekuje Mesjasza, a ten nie przychodzi w formie, jakiej się spodziewają, ponieważ prawdziwy Mesjasz już był wśród nich, a oni Go nie rozpoznali.

27. Ludzkości, czy nie chcesz uznać mojego nowego objawienia, aby nadal oczekiwać Mnie zgodnie ze swoimi wyobrażeniami religijnymi, a nie zgodnie z tym, co ci obiecałem? (99, 2)

28. Świat nie powinien oczekiwać nowego Mesjasza. Tak jak obiecałem powrócić, tak też dałem wam do zrozumienia, że moje przyjście będzie duchowe; jednak ludzie nigdy nie potrafili przygotować się na przyjęcie Mnie.

29. W tamtych czasach ludzie wątpili, że Bóg mógłby być ukryty w Jezusie, którego uważali za człowieka jak każdy inny i za tak ubogiego jak każdy inny. Jednak później, widząc potężne dzieła Chrystusa, ludzie doszli do przekonania, że w tym człowieku,

który narodził się na świecie, dorastał i umarł, było „Słowo” Boże. Jednak w dzisiejszych czasach wielu ludzi uznałoby moje przyjście tylko wtedy, gdybym przyszedł jako człowiek, tak jak w Drugim Czasie.

30. Dowody na to, że przychodzę w Duchu i w ten sposób objawiam się ludzkości, nie zostaną uznane przez wszystkich pomimo świadectw, ponieważ materializm będzie dla niektórych jak ciemna opaska na oczach.

31. Iluż to ludzi chciałoby jeszcze raz ujrzeć Chrystusa cierpiącego na świecie i otrzymać od Niego cud, aby uwierzyć w Jego obecność lub istnienie. Lecz zaprawdę, powiadam wam, na tej ziemi nie będzie już żłóbka, który ujrzy Mnie narodzonego jako człowieka, ani kolejnego Golgoty, które ujrzy Mnie umierającego. Teraz wszyscy, którzy zmartwychwstaną do prawdziwego życia, poczują w swoich sercach, że się rodzą, tak samo jak wszyscy, którzy uparcie trwają w grzechu, poczują w swoich sercach, że umierają. (88, 27-29)

32. Zobaczcie, jak wielu ludzi w tym czasie zgłębia pisma minionych czasów, rozważa proroctwa i próbuje pojąć obietnice, które Chrystus złożył dotyczące swojego powrotu.

33. Słuchajcie, jak mówią: „Mistrz jest blisko” – „Pan już jest”, albo: „Wkrótce przyjdzie”, i dodają: „Znaki Jego powrotu są jasne i oczywiste”.

34. Jedni szukają Mnie i wzywają Mnie, inni odczuwają moją obecność, a jeszcze inni przeczuwają moje przyjście w Duchu.

35. Ach, gdybyż tylko we wszystkich była już ta żądza wiedzy, gdybyż tylko wszyscy mieli to pragnienie poznania najwyższej prawdy! (239, 68-71)

36. Zobaczcie, jak ludzie wszystkich wyznań i sekt badają czas, życie i wydarzenia w nadziei, że odkryją znaki zapowiadające moje przyjście. Są to ludzie nieświadomi, którzy nie wiedzą, że objawiam się już od dawna i że wkrótce ten sposób objawiania się dobiegnie końca.

37. Ale mówię wam również to, że wielu spośród tych, którzy oczekują Mnie z taką tęsknotą, nie rozpoznałoby Mnie, gdyby byli świadkami sposobu, w jaki się objawiam, a raczej odrzuciliby M.

38. Do nich dotrą jedynie świadectwa, a dzięki nim w końcu uwierzą, że byłem wśród moich dzieci.

39. Wy również oczekiwaliście Mnie w sercach z niecierpliwością; ale Ja wiedziałem, że rozpoznać Mnie i będziecie należeć do moich współpracowników w tym czasie. (255, 2-4)

Obietnice biblijne

40. W moim objawieniu poprzez Jezusa zapowiedziałem wam nadejście Ducha Świętego; jednak ludzie wierzyli, że chodzi o bóstwo, które – przez nich niepoznane – znajduje się w Bogu, nie mogąc

pojąć, że gdy mówiłem o Duchu Świętym, mówiłem do was o jedynym Bogu, który przygotowywał czas, w którym objawi się ludziom poprzez ludzkie zdolności rozumowe. (8, 4)

41. Dlaczego ktokolwiek miałby być zaskoczony moimi nowymi objawieniami? Zaprawdę, powiadam wam, patriarchowie dawnych czasów mieli już wiedzę o nadejściu tej epoki, widzieli ją jasnowidze innych epok, a prorocy ją zapowiadali. Była to boska obietnica dana ludziom na długo przed tym, jak przyszedłem na świat w Jezusie.

42. Kiedy ogłosiłem moim uczniom moje ponowne przyjście i poinformowałem ich o sposobie, w jaki objawię się ludziom, minęło już wiele czasu od momentu, gdy dana wam została ta obietnica.

43. Teraz macie przed oczami przebieg tamtych czasów, tutaj spełniają się te prorocтва. Kogo może to zaskoczyć? Tylko tych, którzy spali w ciemności*, lub tych, którzy wymazali z siebie moje obietnice. (12, 97-99)

** Termin „ciemność” ma tutaj i w innych miejscach znaczenie „braku wiedzy”, „niewiedzy”, podczas gdy „światło” jest używane w przeciwnym znaczeniu jako symbol „wiedzy”, „oświecenia”.*

44. Ponieważ wiedziałem, że tylko w niewielkim stopniu zagłębiacie się w moje nauki, i przewidziałem błędy, w które popadniecie przy

interpretacji moich objawień, zapowiedziałem wam mój powrót, mówiąc wam, że pošlę wam Ducha Prawdy, aby wyjaśnił wam wiele tajemnic i wyjaśnił to, czego nie zrozumieliście.

45. W istocie bowiem mojego proroczego słowa objawiłem wam, że w tym czasie nie przyjdę jak na Synaju wśród błyskawic i grzmotów, ani że nie stanę się człowiekiem i nie uczynię mojej miłości oraz moich słów ludzkimi, jak to miało miejsce w „Drugim Czasie”, ale że przyjdę do waszego ducha w blasku mojej mądrości, zaskoczę wasz umysł światłem inspiracji i zapukam do drzwi waszych serc głosem, który wasz duch rozumie. Te przepowiednie i obietnice właśnie teraz się spełniają.

46. Wystarczy, że trochę się przygotujecie, aby ujrzeć moje światło i poczuć obecność mojego Ducha – tego samego, który zapowiedział wam, że przyjdzie, aby was uczyć i objawić prawdę. (108, 22-23)

47. Jest wielu, którzy z powodu strachu lub braku staranności nie rozwinęli się i przestrzegają jedynie Prawa Mojżeszowego, nie uznając przyjścia Mesjasza, oraz inni, którzy choć wierzą w Jezusa, nie oczekiwali jednak obiecanego Ducha Pocieszyciela. Teraz zstąpiłem po raz trzeci, a oni Mnie nie oczekiwali.

48. Aniołowie zwiastowali te objawienia, a ich wołanie wypełniło przestrzeń. Czy je rozpoznaliście? To świat duchowy przyszedł do was,

aby świadczyć o mojej obecności. Wszystko, co zostało napisane, spełni się. Zniszczenie, które zostało wywołane, pokona pychę i próżność człowieka, a ten – stałszy się pokorny – będzie Mnie szukał i nazywał Mnie Ojcem. (179, 38-39)

49. Oto, co powiedziałem wam w tamtych czasach: „To, co wam powiedziałem, nie jest wszystkim, czego muszę was nauczyć. Abyście poznali wszystko, muszę najpierw odejść i zesłać wam Ducha Prawdy, aby wyjaśnił wszystko, co powiedziałem i uczyniłem. Obiecuję wam Pocieszyciela w czasach próby”. Jednak tym Pocieszycielem, tym Wyjaśniającym, jestem Ja sam, który powracam, aby was oświecić i pomóc wam zrozumieć poprzednie nauki oraz tę nową, którą wam teraz przekazuję. (339, 26)

50. W mądrości znajduje się balsam uzdrawiający i pocieszenie, których pragnie wasze serce. Dlatego niegdyś obiecałem wam Ducha Prawdy jako Ducha Pocieszenia. Ale niezbędna jest wiara, aby nie zatrzymać się na drodze ani nie odczuwać strachu w obliczu prób. (263, 10-11)

Spełnione znaki

51. Niewielu jest ludzi, którzy dostrzegają znaki, że nadeszła nowa era i że obecnie objawiam się ludzkości duchowo. W większości poświęcają swoje życie i wysiłki postępowi materialnemu, i w tej bezlitosnej, a niekiedy krwawej walce o osiągnięcie swoich celów

żyją jak ślepi, gubią kierunek, nie wiedzą już, do czego dążą, nie widzą jasnego blasku nowego świtu, nie dostrzegają znaków i są dalecy od przyswojenia sobie wiedzy o moich objawieniach.

52. Ta ludzkość wierzyła bardziej w nauki i słowa ludzi niż w objawienia, które przez wieki jej udzielałem. Czyżbyście czekali, aż Ojciec w swojej sprawiedliwości ześle wam jeszcze większe znaki niż te, które widzicie na każdym kroku, abyście poculi i uwierzyli, że to jest czas przepowiedziany dla mojego objawienia jako Ducha Prawdy? Ach, wy ludzie małej wiary! Teraz zrozumiecie, uczniowie, dlaczego czasami mówię wam, że mój głos woła na pustyni, ponieważ nie ma nikogo, kto by go usłyszał i naprawdę wziął pod uwagę. (93, 27-28)

53. Aby wszyscy ludzie na ziemi mogli uwierzyć w prawdę tego przestania, sprawiłem, że znaki przepowiedziane w dawnych czasach były odczuwalne na całym świecie – prorocтва, które mówiły o moim powrocie.

54. Dlatego też, gdy ta Dobra Nowina dotrze do narodów, ludzie będą badać i analizować wszystko, co zostało im powiedziane w tych czasach, i ze zdziwieniem i radością odkryją, że wszystko, co zostało zapowiedziane i obiecane w związku z moim powrotem, spełniło się wiernie, zgodnie z tym, który ma tylko jedną wolę, jedno słowo i jedno prawo. (251, 49)

55. W „Drugim Czasie”* ogłosiłem moim apostołom moje nowe objawienie, a gdy zapytali Mnie, jakie znaki będą zapowiadać ten czas, ogłosiłem im je jeden po drugim, podobnie jak dowody, które im dam.

** Historia zbawienia została podzielona przez Chrystusa na 3 wielkie odcinki, epoki lub „czasy”, przy czym „Drugi Czas” to czas objawienia Bożego przez Jezusa oraz czas po nim (szczegóły w rozdziale 38)*

56. Znakom pojawiły się aż do ostatniego, zwiastowały one, że jest to czas przepowiedziany przez Jezusa, a teraz pytam was: gdyby to duchowe objawienie, w którym was uczestniczę, nie było prawdą – dlaczego więc Chrystus nie pojawił się (w formie oczekiwanej przez wierzących), mimo że znaki się spełniły? A może wierzycie, że kusiciel ma również władzę nad całym stworzeniem i siłami natury, aby was oszukać?

57. Kiedyś was ostrzegałem, abyście nie ulegli uwodzeniu fałszywych proroków, fałszywych Chrystusów i fałszywych zbawców. Jednak dzisiaj mówię wam, że dusza wcielona, dzięki swojemu rozwojowi, wiedzy i doświadczeniu, jest na tyle przebudzona, że nie jest łatwo przedstawić jej ciemność jako światło, bez względu na to, jak wiele środków oszukiwania ma ona do dyspozycji.

58. Dlatego powiedziałem wam: zanim oddacie się tej drodze w ślepej wierze, sprawdzajcie, ile tylko chcecie! Uświadomcie sobie, że to Słowo zostało dane wszystkim i że nigdy nie zastrzegłem sobie żadnej jego części wyłącznie dla określonych ludzi. Zauważcie, że w tym dziele nie ma ksiąg, w których starałbym się ukrywać przed wami jakąkolwiek naukę.

59. Jednak w tamtej „Drugiej Erze” powiedziałem wam również ustami mojego apostoła Jana: „Jeśli ktoś usłyszy mój głos i otworzy drzwi, wejdę do niego i będę z nim spożywał posiłek, a on ze Mną”. Podobnie nauczyłem was przypowieści o pannach, abyście wzięli ją sobie do serca w tym czasie. (63, 79-80)

60. Skoro nadeszły znaki i nieszczęścia, a Ja nie ukazałem się ani w synagodze, ani w żadnym kościele – czyż świat nie domyśla się, że muszę się teraz objawić w jakimś miejscu, ponieważ nie mogę złamać swojego słowa? (81, 41)

Rozdział 2 – Świt Trzeciego Czasu

Pierwsze objawienie

1. Jest to dzień pamięci: w dniu takim jak dzisiaj poświęciłem moich pierwszych głosicieli, aby poprzez nich ogłaszać moje nowe wskazówki i moje nowe objawienia. Duch Eliasza oświecił Roque Rojas*, aby

przypomnieć wam o drodze, jaką jest Prawo Boże.

** Imię tego pierwszego posłańca wymawia się „Roke Rochas”.*

2. Chwila była uroczysta, dusze obecnych drżały ze strachu i zachwytu, tak jak drżało serce Izraela na górze Synaj, gdy ogłoszono Prawo; tak jak drżeli uczniowie, którzy na górze Tabor widzieli przemienienie Jezusa, gdy Mojżesz i Eliasz pojawili się duchowo po prawej i lewej stronie Mistrza.

3. Ten 1 września 1866 roku był narodzinami nowej epoki, świtem nowego dnia: „Trzeciego Czasu”, który nastał dla ludzkości.

4. Od tego momentu nieustannie spełniały się liczne proroctwa i obietnice, które Bóg dał ludziom od tysięcy lat. Spełniły się one wśród was, mężczyźni i kobiety, którzy zamieszkujecie świat w tym czasie. Którzy z was byli na ziemi, gdy te proroctwa zostały wypowiedziane i te obietnice złożone? Tylko Ja to wiem; jednak istotne jest to, że wiecie, iż obiecałem wam to i że teraz to spełniam.

5. Czy wiecie o tej „chmurze”, na której widzieli Mnie wznoszącego się Moi uczniowie, gdy objawiłem się im po raz ostatni? Albowiem zgodnie z prawdą jest napisane, że powrócę „na chmurze”, i spełniłem to . 1 września 1866 roku mój Duch przyszedł na symbolicznej chmurze, aby przygotować was do przyjęcia nowego nauczania. Następnie, w

roku 1884, zacząłem przekazywać wam moje nauczanie.

6. Nie przyszedłem jako człowiek, lecz duchowo, ograniczony promieniem światła, aby spoczął on na ludzkim rozumie. Jest to środek wybrany z mojej woli, aby przemawiać do was w tym czasie, i zaliczę wam wiarę, jaką pokładacie w tym słowie.

7. Nie jest to bowiem Mojżesz, który prowadzi was przez pustynię do Ziemi Obiecanej, ani Chrystus jako człowiek, który pozwala wam usłyszeć swoje Słowo Życia jako drogę do zbawienia i wolności. Teraz to ludzki głos tych istot dociera do waszych uszu i konieczne jest uduchowienie się, aby odkryć boską esencję, w której Ja jestem obecny. Dlatego mówię wam, że zasługą jest to, że wierzycie w to Słowo, ponieważ jest ono przekazywane przez niedoskonałe istoty. (236, 46-50)

8. W roku 1866 powstała pierwsza wspólnota spirytualistów, uczniów tego dzieła. Oświeceni światłem mojego Ducha i pouczeni przez Eliasza, ci pierwsi uczniowie zaczęli odbierać promienie przesłania, które wy teraz, przed jego zakończeniem, odbieracie w pełni. (255, 10)

Przesłania i wskazówki z całego świata

9. Elias, który musiał przyjść jako pierwszy, aby przygotować drogę Panu, po raz pierwszy objawił się w 1866 roku poprzez ludzki umysł. Czy

nie zechcielibyście poświęcić trochę czasu na zbadanie znaków i wydarzeń, które miały miejsce we wszystkich dziedzinach i zbiegły się w czasie z tym objawieniem? Znów to uczeni, którzy badają gwiazdy i których w starożytności nazywano magami, będą świadczyć, że niebo dało znaki, które są boskimi wezwaniem. (63, 81)

10. Nie myślcie, że ten punkt na ziemi, gdzie słyszycie to słowo, jest jedynym miejscem, gdzie objawiam się moim dzieciom. Zaprawdę bowiem powiadam wam, moje objawienie w różnych formach ma charakter globalny.

11. Elias, który objawił się wśród was jako zwiastun mojego objawienia poprzez ludzki rozum, nie przybył tylko do tej krainy, w której mieszkacie. Wędrował z jednego miejsca na ziemi do drugiego, zwiastując Nowy Czas i ogłaszając nadejście Królestwa Niebieskiego.

12. Ze wszystkich stron rozlegały się wołania, które zwiastowały wam moje przyjście: wstrząśnięta natura poruszała ziemią, nauka dziwiła się w obliczu nowych objawień, świat duchowy* rzucił się na ludzi, a jednak ludzkość pozostawała głucha na te wołania, zwiastuny nowej epoki.

** Termin ten odnosi się do mieszkańców wyższych płaszczyzn pozaziemskich, duchów światła ze świata duchowego Boga.*

13. Potok boskiego światła spadł, aby wyciągnąć ludzi z ich ciemności. Ale oni – samolubni i zmaturalizowani*, dalecy od dążenia do doskonalenia duszy, do moralnego ulepszenia swojego życia na Ziemi – wykorzystali to światło tylko po to, by stworzyć sobie trony i chwałę, wygody i przyjemności dla ciała, a także – gdy uznali to za konieczne – broń, by zniszczyć życie swoich bliźnich. Ich oczy były oślepione intensywnością mojego światła, a ich próżność stała się dla nich zgubą. Ale mówię wam, że właśnie dzięki temu światłu odnajdą prawdę, odkryją drogę i zostaną zbawieni.

** Oznacza to przeciwieństwo „duchowości”, czyli życie i myślenie człowieka skupione wyłącznie na tym, co materialne i cielesne.*

14. Ci, którzy potrafili przyjąć to światło w swoim umyśle i uznali je za boskie przesłanie, pozwolili, by ich sumienie kierowało ich krokami i służyło za wytyczną w ich działaniach. Mieli bowiem przecucie, że Pan powrócił i że jest wśród ludzi.

15. Przedstawiciele różnych sekt i wyznań nie chcieli Mnie przyjąć; ich serca, ich duma i fałszywa wielkość uniemożliwiły im duchowe przyjęcie Mnie. Dlatego na całej ziemi powstały grupy, bractwa i stowarzyszenia tych, którzy odczuwają obecność Nowego Czasu, którzy szukają samotności, aby

modlić się i przyjmować natchnienia Pana. (37, 76-81)

16. Istnieją wspólnoty religijne, które starają się przygotować na moje powtórne przyjście, nie wiedząc, że już jestem w drodze.

17. Wzywałem wszystkich, i zaprawdę, moje wezwanie oraz wieść, że obecnie objawiam się ludziom, dotarły do wszystkich zakątków ziemi, wraz ze świadectwami i dowodami, które o Mnie mówią: nawróceni grzesznicy, nawróceni niewierni, „umarli”, którzy zmartwychwstają, nieuleczalnie chorzy, którzy odzyskują zdrowie, oraz opętani, którzy zostają uwolnieni od zła.

18. Ale zastałem wielu głuchych, innych, którzy stali się próżni w swoim ziemskim prestiżu, a jeszcze innych zbyt bojaźliwych, by głosić moje objawienie jako Ducha Prawdy. Przyjmowałem i nauczałem wszystkich, którzy do Mnie przychodzili i ufali mojej miłości. (239, 17-19)

19. Z innych krajów przybędą do tego ludu rzesze ludzi, którzy będą was gorliwie wypytywać o duchowe wydarzenia, w których uczestniczyliście w tym czasie, a także o objawienia i proroctwa, które wam przekazałem.

20. W wielu częściach świata bowiem przyjęto moje przesłania, które mówią, że mój boski promień zstąpił w jednym miejscu na Zachodzie, aby przemówić do ludzkości tego czasu.

21. Gdy nadejdzie odpowiedni czas, będziecie świadkami, jak przybędą do was ludzie z innych ludów i narodów. Wtedy ludzie wielkich wyznań będą poruszeni tym, że to nie do nich się zwróciłem. (276, 45)

22. Jakże mało świat interesuje się moim nowym objawieniem! Jakże niewielu jest tych, którzy czuwają i oczekują Mnie, a jakże wielu śpi!

23. O tych, którzy żyją w oczekiwaniu na Mnie, mogę wam powiedzieć, że nie wszyscy przeczuwają rzeczywistą formę mojej obecności w tym czasie. Bo podczas gdy niektórzy, pod wpływem starych wyobrażeń religijnych, sądzą, że powracam na świat jako człowiek, inni wierzą, że muszę pojawić się w jakiejś postaci widzialnej dla ludzkiego oka, a tylko nieliczni domyślają się prawdy i przeczuwają, że moje przyjście ma charakter duchowy.

24. Podczas gdy jedni zastanawiają się, jaką postać przybiorę, o której godzinie lub w którym dniu ukażę się na ziemi i w jakim miejscu się pojawię, inni, nie myśląc o konkretnych formach pojawienia się ani o konkretnych momentach, mówią: „Mistrz jest już wśród nas, Jego światło, które jest Jego Duchem, otacza nas”.

25. Gdy to przesłanie dotrze do wszystkich serc, dla jednych będzie to chwila radości, ponieważ znajdą w nim potwierdzenie wszystkich swoich przeczuć i swojej wiary. Inni natomiast będą zaprzeczać prawdziwości mojego przesłania,

ponieważ nie uznają go za zgodne z tym, co wierzyli, że się wydarzy, oraz ze sposobem, w jaki się to objawi. (279, 41-44)

Działalność Eliasza jako zwiastuna Pana

26. Sprawilem, że Eliasz powrócił w „Trzecim Czasie”*, a Ja jako Mistrz zapowiedziałem go w tamtym „Drugim Czasie” i powiedziałem: „Zaprawdę, Eliasz był wśród was, a wy go nie poznaliście. Powrócę na świat, ale zaprawdę, powiadam wam: przed Mną będzie Eliasz”.

* *patrz rozdział 38.*

27. Ponieważ każde słowo Mistrza się spełnia, Eliasz przyszedł przede Mną w „Trzecim Czasie”, aby obudzić dusze, aby dać im przeczucie, że godzina Ducha Świętego otworzyła swoje wrota, aby powiedzieć każdej duszy, że powinna otworzyć oczy, że powinna przygotować się do przekroczenia progu z Drugiego Wieku do Trzeciego. Aby manifestacja Eliasza w tym „Trzecim Czasie” była bardziej zrozumiała, pozwoliłem mu objawić się poprzez sprawiedliwego człowieka: Roque Rojas.

28. Eliasz oświecił duchowo tego człowieka z zaświatów, natchnął go, wzmocnił i prowadził na wszystkich jego drogach od początku do końca.

29. Lecz zaprawdę, nie mówię wam, że to on wybrał Roque Rojasa spośród ludzi. Ja go wybrałem, posłałem jego duszę przygotowaną przez moje miłosierdzie. Dałem mu

ciało, które również przygotowałem, a wy wiecie, że był pokorny, że Ojciec dzięki jego pokorze i cnotom dokonał wielkich dzieł. Był prorokiem, głosicielem, widzącym i przewodnikiem. Wszystko to pozostawił ludowi jako świetlany przykład.

30. Był wyśmiewany i szydzony przez swój własny lud, tak jak Mojżesz na pustyni, był prześladowany jak prorok Eliasz i musiał wycofać się na szczyty gór, aby tam modlić się za swój lud i wstawiać się za nim.

31. Podobnie jak jego Mistrz, był wyśmiewany i potępiany przez kapłanów i uczonych w Piśmie. Podobnie jak w przypadku jego Mistrza, tylko nieliczni wierzyli w niego, podążali za nim i otaczali go. Z jego rąk płynęły uzdrawiające moce, dokonywały się cuda, które u jednych budziły wiarę, a u innych wywoływały zmieszanie. Dla niektórych z jego ust płynęły prorocze słowa, które spełniały się co do joty. Jego usta udzielały rad pełnych pociechy dla chorych serc.

32. Jego umysł był zdolny do przyjmowania wielkich inspiracji i potrafił popadać w zachwyt, podobnie jak umysły sprawiedliwych, apostołów i proroków. Jego duch potrafił oderwać się od tego świata i swojego ciała, aby wkroczyć w sferę duchową i pokornie dotrzeć do bram Tajemnej Skarbnicy Pana. Dzięki temu wzniesieniu duch Eliasza objawił się pierwszym

świadkom, zanim jeszcze nadeszło światło Mistrza. (345, 57-58)

33. Roque Rojas zgromadził grupę mężczyzn i kobiet pełnych wiary i dobrej woli, i tam, w gronie jego pierwszych zgromadzeń, Elias objawił się poprzez umysł posłańca, mówiąc: „Jestem prorokiem Eliaszem, tym z Przemienienia na górze Tabor”. Udzielił swoim pierwszym uczniom pierwszych nauk, jednocześnie zwiastując im erę uduchowania i przepowiadając im, że wkrótce przyjdzie promień Boskiego Mistrza, aby objawić się swojemu ludowi.

34. Pewnego dnia, gdy skromne miejsce zgromadzeń w Roque Rojas było pełne wyznawców, którzy wierzyli słowom tego człowieka, Elias zstąpił, aby oświecić umysł swojego rzecznika, i zainspirowany przeze Mnie, namaścił siedmiu z tych wierzących, którzy mieli reprezentować lub symbolizować Siedem Pieczęci.

35. Później, gdy nadeszła obiecana chwila mojego objawienia, stwierdziłem, że spośród tych siedmiu wybranych tylko jedna czuwała w oczekiwaniu na przybycie czystego Oblubieńca, a sercem tym było serce Damiany Oviedo, dziewicy, której umysł jako pierwszy mógł przyjąć światło boskiego promienia w nagrodę za jej wytrwałość i przygotowanie.

36. Damiana Oviedo reprezentowała Szóste Pieczęć*. Był to kolejny dowód na to, że światło

Szóstej Pieczęci jest tym, które oświeca tę epokę. (1, 6-9)

** Termin ten, odnoszący się do Apokalipsy św. Jana, oznacza przedostatnią z „Siedmiu Pieczęci”, które należy rozumieć jako symbole 7 epok w ramach 3 okresów historii zbawienia (więcej na ten temat w rozdziale 38).*

37. Niewielu potrafiło naprawdę odczuć obecność Posłańca Bożego. Po raz kolejny był on głosem wołającym na pustyni i ponownie przygotowywał serca ludzi na zbliżające się przyjście Pana. W ten sposób złamano szóste pieczęć, odsłonięto jej zawartość i wylała się ona na ludzkość jako strumień sprawiedliwości i światła. W ten sposób spełniło się wiele obietnic i prorostw.

38. Elias, podobnie jak Jezus i Mojżesz, oświecił oczy waszego ducha, abyście mogli ujrzeć Ojca. Mojżesz nauczał was: „Będziesz miłował bliźniego swego jak siebie samego”. Jezus powiedział wam: „Kochajcie się wzajemnie!” Elias nakazał wam okazywać coraz więcej współczucia bliźnim i zaraz dodał: „a ujrzycie mojego Ojca w całej Jego chwale” (81, 36-37).

39. Gdy ciemność, która otacza ludzkość, zniknie i w duszach zapanuje światło, poczują one nadejście nowej ery, ponieważ Elias powrócił do ludzi.

40. Ponieważ jednak nie byli w stanie go ujrzeć, konieczne było, aby jego Duch objawił się poprzez

ludzkie pojmowanie i ukazał się przed widzącymi w tej symbolicznej postaci proroka Eliasza: ponad chmurami w swoim ognistym rydwanie.

41. Elias przyszedł w tym czasie jako zwiastun, aby przygotować moje przyjście. Przyszedł jako prorok, aby zwiastować wam nową erę wraz z jej zmaganiem i próbami, ale także z mądrością swoich objawień.

Przybywa ze swoim rydwanem światła, aby zaprosić was do wejścia na niego, aby unieść was ponad chmury i zaprowadzić do Duchowej Ojczyzny, gdzie panuje pokój. Zaufajcie mu jako Dobremu Pasterzowi, podążajcie za nim duchowo, tak jak lud w „Pierwszym Czasie” podążał za Mojżeszem. Módlcie się, aby pomógł wam w wypełnieniu waszego zadania, a jeśli chcecie naśladować go, czyńcie to. (31, 58-59)

42. Elias, duch wielkiej mocy, który nie został rozpoznany przez ludzkość, zawsze był moim poprzednikiem. Dzisiaj przyszedł po raz kolejny, aby przygotować Oznakowanych*, którzy służyli Mi jako głosiciele, a także wszystkich ludzi.

** Oznakowani (hiszp. marcados) lub zapieczętowani (Ap. św. Jana, rozdz. 14, 1-5) to wybrani przez Chrystusa, którzy otrzymali od Niego znak Trójcy Świętej na czołach. (Więcej na ten temat w rozdz. 39, ostatni akapit)*

43. Jeśli będziecie się przygotowywać i studiować moje nauki, aby poznać moją wolę, Eliasz przyjdzie wam z pomocą i będzie dla was oparciem oraz przyjacielem.

44. Eliasza jest (jednym z) boskich promieni, który oświeca i prowadzi wszystkie istoty oraz kieruje je do Mnie. Kochajcie go i czcicie jako waszego pioniera i orędownika. (53, 42-44)

45. Prorok Elias, poprzednik i zwiastun „Trzeciego Czasu”, wstawia się za swoją owczarnią, modli się za tych, którzy nie potrafią się modlić, i swoim płaszczem zakrywa hańbę grzesznika w nadziei na jego odrodzenie. Elias przygotowuje swoje zastępy, swoje armie, aby walczyć z ciemnością, która powstała z powodu niewiedzy, grzechu, fanatyzmu i materializmu ludzkości. (67, 60)

46. Teraz zadaniem wszystkich, którzy są już przygotowani i przebudzeni, jest głoszenie wyzwolenia świata. Pamiętajcie, że Elias, Obiecany na ten czas, przygotowuje obecnie wszystko, aby wybawić narody ziemi, zniewolone przez materializm, spod władzy faraona, tak jak niegdyś uczynił to Mojżesz w Egipcie z plemionami Izraela.

47. Powiedzcie swoim bliźnim, że Elias objawił się już poprzez ludzki rozum, że jego obecność była w Duchu i że nadal będzie oświecał drogę wszystkich narodów, aby mogły iść naprzód.

48. Wasz Pasterz ma za zadanie sprowadzić wszystkie stworzenia na ich prawdziwą drogę, niezależnie od tego, czy należy ona do sfery duchowej, moralnej czy materialnej. Dlatego mówię wam, że błogosławione będą narody, które poprzez Eliasza otrzymają wezwanie swojego Pana, ponieważ pozostaną zjednoczone przez prawo sprawiedliwości i miłości, które przyniesie im pokój jako owoc ich zrozumienia i braterstwa. Tak zjednoczone zostaną poprowadzone na pole bitwy, gdzie będą walczyć przeciwko zepsuciu, materializmowi i kłamstwu.

49. W tej walce ludzie tych czasów doświadczą nowych cudów i pojmą duchowy sens życia — ten, który mówi o nieśmiertelności i pokoju. Przestaną się nawzajem zabijać, ponieważ uświadomią sobie, że tym, co muszą zniszczyć, jest ich niewiedza, egoizm i zgubne namiętności, z których wyniknęły ich upadki i nieszczęścia — zarówno materialne, jak i duchowe. (160, 34-36)

50. Elias jest promieniem Bożym, którego światłem rozprasza waszą ciemność i wyzwala was z niewoli obecnego czasu, który jest czasem grzechu, i który poprowadzi wasze dusze przez pustynię, aż dotrą do „Ziemi Obiecanej” w łonie Boga. (236, 68)

Rozdział 3 – Duchowe Słońce powtórnego przyjścia Chrystusa

Przyjście Pana

1. Jestem obecny wśród ludzkości w czasach, gdy nowe odkrycia zmieniły życie ludzi, i sprawiam, że moja obecność wśród was jest odczuwalna z tą samą pokorą, jaką niegdyś we Mnie rozpoznawaliście.

2. „Słowo” Boże nie stało się ponownie człowiekiem, Chrystus nie narodził się ponownie w ubóstwie stajenki — nie; nie jest już bowiem konieczne, aby ciało świadczyło o mocy Boga. Jeśli ludzie sądzą, że to ciało jest Bogiem, który przyszedł na świat, to są w błędzie. Obecność Boga jest duchowa, uniwersalna, nieskończona.

3. Gdyby wszystko, co ludzie osiągnęli w tym czasie, mieściło się w granicach tego, co sprawiedliwe, dozwolone i dobre, nie byłoby konieczne, abym zstąpił, by ponownie do was przemówić. Ale nie wszystkie dzieła, które przedstawia Mi ta ludzkość, są dobre: jest wiele wykroczeń, wiele niesprawiedliwości, wiele zbrodni i złych uczynków. Dlatego konieczne było, aby moja troskliwa miłość obudziła człowieka, gdy był on najbardziej pogrążony w swojej pracy, aby przypomnieć mu, o jakich obowiązkach zapomniał i

Komu zawdzięcza wszystko, co jest i co jeszcze będzie.

4. Aby stać się słyszalnym dla zmaterializowanej ludzkości, która nie mogła Mnie usłyszeć z ducha do ducha, musiałem posłużyć się jej darami i zdolnościami duchowymi, aby objawić się poprzez zdolności rozumowe człowieka.

5. Wyjaśnienie tego, dlaczego „zstępuję”, aby się wam objawić, jest następujące: ponieważ nie byliście w stanie wznieść się, aby prowadzić rozmowę z waszym Panem z ducha do ducha, musiałem zejść o jeden stopień niżej, to znaczy z tego, co duchowe, z tego, co boskie, dokąd jeszcze nie możecie dotrzeć. Musiałem wówczas skorzystać z waszego organu rozumowego, który ma swoje miejsce w ludzkim mózgu, i przekazać moją boską inspirację w ludzkie słowa i materialne dźwięki.

6. Człowiek potrzebuje poszerzonej wiedzy, a to Bóg przychodzi do człowieka, aby powierzyć mu mądrość. Jeśli wybrany środek mojego krótkiego objawienia poprzez narząd rozumowy tych rzeczników nie wydaje się wam godny, to mówię wam w prawdzie, że przesłanie przekazywane przez nich jest bardzo wielkie. Wolelibyście, aby moje objawienie się ludziom odbyło się z pompą i ceremoniami,

które wywarłyby wrażenie, ale które w rzeczywistości, z punktu widzenia Ducha, byłyby próżne, ponieważ nie zawierają prawdziwego światła.

7. Mógłbym przyjść wśród błyskawic i burz, aby uczynić moją moc odczuwalną; ale jakże łatwo byłoby wtedy człowiekowi wyznać, że nadeszła obecność Pana! Czyż jednak nie sądzicie, że wtedy strach powróciłby do waszych serc, a wraz z nim poczucie czegoś niezrozumiałego? Czy nie sądzicie, że każde uczucie miłości do Ojca zamieniłoby się jedynie w strach przed Jego sprawiedliwością? Powinniście jednak wiedzieć, że Bóg, choć jest wszechmocną siłą, nie pokona was tą mocą, nie narzuci się wam nią, lecz inną mocą, a jest nią miłość.

8. To Boski Duch przemawia dziś do wszechświata. To On wnosi światło do wszystkiego, czego w innych czasach nie rozpoznaliście jasno. On jest świtem nowego dnia dla wszystkich ludzi, ponieważ uwolni was od fałszywych lęków, usunie wasze wątpliwości, aby uwolnić waszą duszę i umysł.

9. Mówię wam: gdy poznacie istotę moich nauk i sprawiedliwość moich praw, dostrzeżecie również granice, które narzuciły wam wasze wyobrażenia i uniemożliwiły wam wyjście poza skromne poznanie prawdy.

10. To już nie strach ani lęk przed karą powstrzymają was przed poszukiwaniem i odkrywaniem. Tylko wtedy, gdy naprawdę zechcecie poznać to, co dla was jest niepojęte, wasze sumienie zabroni wam tej drogi; musicie bowiem wiedzieć, że człowiekowi nie przysługuje cała prawda i że powinien on pojąć z niej tylko tę część, która mu odpowiada.

11. Ludzie: Jeśli moje przyjście zostało zapowiedziane w taki sposób, że nastąpi pośród wojen, szalejących sił natury, epidemii i chaosu, to nie stało się tak dlatego, że Ja wam to wszystko sprowadziłem; stało się tak, ponieważ moja obecność byłaby pomocna dla ludzkości właśnie w tej godzinie kryzysu.

12. Oto spełnienie wszystkiego, co zostało powiedziane o moim powrocie. Przychodzę do ludzi, podczas gdy świat zмага się ze śmiercią, a Ziemia w agonii drży i trzęsie się, aby utorować drogę nowej ludzkości. Dlatego wezwanie Boga w „Trzecim Czasie” jest wezwaniem miłości – miłości, która niesie w sobie sprawiedliwość, braterstwo i pokój oraz do nich inspiruje.

13. Słowo Chrystusa kiedyś zakiełkowało w Jego uczniach, a w narodzie, który za nimi podążał, wyrosło jego ziarno. Jego nauka rozprzestrzeniła się, a jej sens dotarł do całego świata. Tak samo

rozprzestrzeni się i dzisiejsza nauka, która zostanie przyjęta przez wszystkich tych, którzy są w stanie ją odczuć i zrozumieć. (296, 17-27, 35)

Wszyscy będą na Mnie patrzeć

14. Jezus rzekł do swoich uczniów: „Będę z dala od was tylko przez krótki czas – powrócę”. Następnie objawiono im, że ich Mistrz przyjdzie „na obłoku”, otoczony aniołami i zsyłający promienie światła na ziemię.

15. Oto jestem teraz „na obłoku”, otoczony aniołami, które są istotami duchowymi, objawiającymi się wśród was jako postać mojej Boskości i wasi dobrzy doradcy. Promienie światła są moim Słowem, które przynosi wam nowe objawienia, które przepełnia mądrością każdy umysł.

16. Błogosławieni ci, którzy uwierzyli, nie widząc, bo to oni odczuwają moją obecność. (142, 50-52)

17. Człowiek odkryje prawdę za pomocą swojego ducha, wszyscy odczują moją obecność; bo już wtedy powiedziałem wam, że każde oko ujrzy Mnie, gdy nadejdzie na to czas.

18. Otóż ten czas, w którym życie, jest właśnie tym, który został zapowiedziany przez moje Słowo i moich proroków z dawnych czasów, w którym wszyscy ludzie mają Mnie ujrzeć

poprzez odczucia i zdolności
swojego ducha.

19. Nie będzie konieczne, aby
widzieli Mnie w ograniczonej
ludzkiej postaci, aby móc
powiedzieć, że Mnie widzieli, ale
wystarczy, że ich duch Mnie
odczuje, a ich rozum Mnie pojął,
aby mogli całkowicie zgodnie z
prawdą powiedzieć, że Mnie
widzieli.

20. Miłość i wiara, a także
inteligencja, potrafią spojrzeć
nieskończenie dalej, niż są w
stanie wasze oczy. Dlatego mówię
wam, że nie jest konieczne, abym
ograniczał swoją obecność do
ludzkiej postaci lub za pomocą
jakiegokolwiek symbolicznej postaci,
aby sprawić, byście Mnie ujrzeli.

21. Ilu spośród tych, którzy
widzieli Mnie w tamtej „Drugiej
Erze” lub podążali za Mną, nawet
nie wiedzieli, kim byłem. Ilu
natomiast, którzy nawet nie
wiedzieli o tym, kiedy narodziłem
się jako człowiek, ujrzeli Mnie w
duchu, rozpoznali Mnie po moim
świecie i cieszyli się moją
obecnością dzięki swojej wierze.

22. Otwórzcie wszystkie swoje
oczy i poprzez swoją wiarę
udowodnijcie, że jesteście dziećmi
światła. Wszyscy możecie Mnie
ujrzeć, ale do tego niezbędna jest
wasza dobra wola i wiara. (340,
45-51)

23. Mówię wam: jeśli ludzkość ta,
z powodu swojej bezmiłości,

odejścia od sprawiedliwości i
dobra, będzie jeszcze bardziej
przeciwko Mnie, pojawię się na jej
drodze w pełnej chwale, tak jak
uczyniłem to przed Saulusem, i
sprawię, że usłyszysz mój głos.

24. Wtedy ujrzycie, jak wielu
spośród tych, którzy – nie zdając
sobie z tego sprawy –
prześladowali Mnie, przemieni się i
oświeceni wyruszy, by podążać za
Mną ścieżkami dobra, miłości i
sprawiedliwości.

25. Powiem im: Zatrzymajcie się,
wędrowcy, i napijcie się z tego
źródła krystalicznie czystej wody.
Odpocznijcie od ciężkiej podróży
życia, którą wam nałożyłem.
Powierzcie Mi swoje troski i
pozwólcie, by moje spojrzenie
wniknęło głęboko w wasze dusze,
bo chcę was napełnić łaską i
pocieszyć. (82, 46)

26. Moja miłość sprawi, że
najczulsze struny waszych serc
zadrżą. Ale to zgodność z waszym
sumieniem pozwoli wam usłyszeć
mój boski koncert, a wielu z was
ujrzy Mnie w duchowej postaci
Jezusa.

27. Muszę wam zwrócić uwagę, że
postać Jezusa nie jest
najdoskonalszym sposobem, w jaki
Mnie ujrzycie. Kiedy w przeszłości
mówiłem wam: „Wszystkie oczy
Mnie ujrzą”, dawałem wam do
rozumienia, że wszyscy poznacie
prawdę, choć muszę wam
powiedzieć, że ograniczę się

zgodnie z rozwojem każdej duszy. Jednak gdy będziecie wspinać się po drabinie ku doskonałości, z pewnością ujrzyście Mnie w całej mojej chwale.

28. Nie próbujcie teraz wyobrażać sobie Mnie w żaden sposób.

Zastanówcie się: jeśli wasz duch, choć jest ograniczony, jest esencją, jest światłem – jaką postać mógłby wówczas przybrać Uniwersalny Duch waszego Pana, który nie ma ani początku, ani końca?

Pozostawcie to, co niezgłębione, w moim Księdze Boskiej Mądrości. (314, 69-70)

29. W moim Słowie „Drugiego Czasu” dałem wam do zrozumienia, że ponownie przyjdę do was, że moje duchowe zastępy zejdą wraz ze Mną. Ale ludzkość nie rozumiała i nie zinterpretowała właściwie sensu mojego Słowa.

30. Dlatego każda wspólnota religijna oczekuje Mnie w swoim gronie, dlatego oczekują, że ujrzą Mnie swoimi śmiertelnymi oczami; jednak ci, którzy teraz oczekują Mnie w ten sposób, to ci sami, którzy niegdyś zaprzeczali, że Jezus jest Mesjaszem, i uważali Go za marzyciela.

31. Dzisiaj mówię wam, moim uczniom: nadejdzie chwila, w której ujrzyście Mnie w całej mojej chwale. W tym czasie ziemia i jej mieszkańcy zostaną oczyszczeni, a cnota i piękno duszy przywrócone.

Ból zniknie, a wszystko stanie się błogością, będzie nieskończonym „dnem” bez końca dla was. Czy nie chcecie ujrzeć tych cudów? Czy nie chcecie, aby wasze dzieci mogły rozmawiać z moim Duchem i stworzyć świat pokoju, wolny od grzechu? (181, 74, 81)

32. Gdyby ludzkość potrafiła zgłębić proroctwa Pierwszego i „Drugiego Czasu”, nie byłaby zdezorientowana w obliczu ich spełnienia. To samo miało miejsce w „Drugim Czasie”, kiedy Mesjasz narodził się wśród ludzi, tak samo jak dzieje się to teraz, gdy przyszedłem w Duchu.

33. Sens mojego nauczania jest taki sam w obu czasach. Przygotowuje was ono do tego, abyście z tego życia uczynili pełen miłości, choć przemijający dom, w którym ludzie uważają się za braci i siostry, traktują się tak i okazują sobie wzajemnie ciepło prawdziwego braterstwa.

34. Przygotujcie również duszę do wkroczenia po tym życiu do tych światów lub siedzib, które Pan przygotował dla swoich dzieci. Pragnę, abyście, gdy do nich dotrzecie, nie czuli się obco, ale aby wasza duchowość i wasza wewnętrzna wiedza pozwoliły wam postrzegać wszystko, co spotkacie, tak jakbyście już wcześniej tam byli. Będzie w tym wiele prawdy, jeśli już tutaj pozostajecie w kontakcie z tym, co

duchowe, poprzez modlitwę. (82, 9-10)

35. Jestem wędrowcem, który puka do drzwi waszych serc. Pukam, a wy nie wiecie, kto to jest; otwieracie i nie rozpoznajecie Mnie. Jestem jak wędrowiec, który przybywa do wsi i nie ma nikogo, kto by go znał, jak obcokrajowiec, który wkracza do obcego kraju i nie jest rozumiany w swoim języku. Tak właśnie czuję się wśród was. Kiedy poczujecie moją obecność? O ludzie, kiedy rozpoznacie Mnie, tak jak w swoim czasie Józef został rozpoznany przez swoich braci w Egipcie? (90, 1)

Rozdział 4 – Nauczanie *poprzez boskie objawienia*

Źródło objawień

1. Przemawia do was „Słowo”, które zawsze było w Bogu, to samo, które było w Chrystusie i które znacie dzisiaj dzięki Duchowi Świętemu; albowiem „Słowo” jest słowem, jest prawem, jest przesłaniem, jest objawieniem, jest mądrością. Jeśli usłyszeliście „Słowo” poprzez słowa Chrystusa, a teraz przyjmujecie je dzięki natchnieniu Ducha Świętego – zaprawdę, powiadam wam, to głos Boga usłyszeliście. Albowiem jest tylko jeden Bóg, tylko jedno Słowo i tylko jeden Duch Święty. (13, 19)

2. Czy wiecie, jakie jest źródło tego światła, które tkwi w słowach

wypowiadanych przez usta głosicieli? Jego źródłem jest dobro, boska miłość, uniwersalne światło, które pochodzi od Boga. Jest to promień lub iskra tego Światła Wszechświata, które daje wam życie — jest częścią nieskończonej mocy, która porusza wszystko i dzięki której wszystko wibruje, pulsuje i nieustannie krąży po swoich torach. To jest to, co nazywacie boskim promieniowaniem, to jest światło Boskiego Ducha, które oświeca i ożywia dusze. (329, 42)

3. W tej chwili przemawia do was Ten, który zawsze przychodził na wasze zbawienie: Chrystus, boska obietnica, który stał się człowiekiem w Jezusie w „Drugim Czasie”, Boskie Słowo, które stało się słowem ludzkim; Duch Miłości, Światła, Mądrości, ograniczony w promieniu, który poprzez Ducha dotyka duszy i umysłu człowieka, aby go nauczyć przekazywania moich myśli. (90, 33)

4. Jestem Chrystusem, którego prześladowano, znieważano i uczyniono oskarżonym na tym świecie. Po wszystkim, co Mi uczyniliście w „Drugim Czasie” w Jezusie, przychodzę do was, aby po raz kolejny udowodnić wam, że wam przebaczyłem i was kocham.

5. Nagiego przybiliście Mnie do krzyża i tak samo powracam do was; nie ukrywam bowiem przed waszymi oczami mojego Ducha i mojej Prawdy za zasłoną hipokryzji lub kłamstwa. Abyście jednak mogli Mnie rozpoznać, musicie najpierw oczyścić swoje serca. (29, 27-28)

6. Dzisiaj mówię wam: Oto Mistrz – ten, którego ludzie nazywali Rabinem z Galilei. Daję wam naukę wiecznie aktualną, naukę miłości. Uczta, na którą was dzisiaj zapraszam, jest duchowa, podobnie jak chleb i wino z „”. Ale dzisiaj, tak jak dawniej i jak zawsze, Ja jestem Drogą, Prawdą i Życiem. (68, 33)

Miejsca objawień i odbiorcy objawień

7. Pamiętajcie, że jestem „Słowem” Ojca; że boska esencja, którą otrzymujecie w tym Słowie, jest światłem tego Ducha Stwórczego; że w każdym z was pozostawiłem część mojego Ducha.

8. Jednak gdy widzicie ubóstwo otaczające zgromadzenie, które właśnie Mnie słucha, oraz skromność pomieszczenia, w którym się zgromadziliście, pytacie Mnie w duchu: „Mistrzu, dlaczego nie wybrałeś sobie na swoje objawienie w tym czasie jednej z tych wielkich świątyń lub katedr, gdzie mogłyby zostać Ci ofiarowane bogate ołtarze i uroczyste ceremonie, godne Ciebie?”

9. Odpowiadam tym sercom, które tak myślą o swoim Mistrzu: to nie ludzie doprowadzili Mnie do tej ubóstwa. Sam wybrałem sobie na miejsce mojego działania skromne mieszkanie w ubogiej dzielnicy waszego miasta, aby w ten sposób uświadomić wam, że nie materialnych danin ani zewnętrznych ofiar szukam u was, lecz wręcz przeciwnie: wróciłem

właśnie po to, by ponownie głosić pokorę, abyście w niej odnaleźli uduchowanie. (36, 24-25)

10. Niektórzy nie wierzą w moją obecność, ponieważ przeciwstawiają jej ubóstwo i skromność tych miejsc zgromadzeń oraz niepozorność głosicieli, przez których się objawiam. Gdyby jednak tacy wątpiący studiowali życie Chrystusa, rozpoznali by, że On nigdy nie szukał widowisk, hołdów ani bogactw.

11. Miejsca te mogą być tak ubogie i skromne, jak stajenka i słoma, na której kiedyś się narodziłem. (226, 38-39)

12. Nie myślcie, że dopiero w ostatniej chwili wybrałem ten naród na miejsce mojego nowego objawienia. Wszystko było zaplanowane od wieczności. Ta ziemia, ta rasa, wasze dusze zostały przeze Mnie przygotowane, tak samo jak czas mojej obecności został z góry ustalony przez moją wolę.

13. Postanowiłem rozpocząć moje objawienia wśród najmniejszych, wśród tych, którzy zachowali czystość umysłu i duszy. Następnie pozwoliłem, aby wszyscy przyszli do Mnie, ponieważ przy moim stole nie ma ani różnic, ani uprzywilejowań. Moje Słowo zesłane na ten lud było proste i skromne w formie, dostępne dla was, ale jego treść, pełna jasności, była głęboka dla waszego ducha, ponieważ Ja, choć jestem skarbnicą wszelkiej wiedzy, zawsze wyrażam się i objawiam w

sposób prosty i jasny. Nie jestem dla nikogo tajemnicą; tajemnica i misterium są dziećmi waszej niewiedzy. (87, 11-12)

14. Pierwsi, którzy Mnie słuchali, traktowali Moje dzieło jak drzewo, odcinając pierwsze gałęzie, aby przesadzić je w różne miejsca. Jedni dobrze interpretowali Moje nauki, inni zбочyli z drogi.

15. Małe były grupy, które gromadziły się w cieniu skromnych sal zgromadzeń. Gdy jednak stały się one liczniejsze, a rzesze ludzi powiększyły się, wezwałem ich do zjednoczenia, aby wszyscy uznali się za uczniów jednego Mistrza i nauczali w ten sam sposób; aby ziarno nie było siane według własnego uznania „robotników”*, lecz zgodnie z boską wolą.

** Odniesienie do przypowieści Jezusa o „robotnikach w winnicy”.*

16. Przed Duchową Arką Nowego Przymierza tłumy ludzi ślubowały poddanie się, posłuszeństwo i dobrą wolę; ale gdy z wielką siłą nadeszły huragany i trąby powietrzne, a gałęzie drzewa zaczęły się łamać, niektórzy osłabli, podczas gdy inni pozostali niezachwianie wytrwali i nauczali nowych „robotników”, jak uprawiać „pola”.

17. Niektórzy, którzy rozpoznali wielkość tego objawienia, zamierzali zagłębiać się w moje tajemnice bardziej, niż jest to moją wolą, aby przyswoić sobie wiedzę i moc, które miałyby uczynić ich lepszymi od

innych; jednak bardzo szybko stanęli przed moją sprawiedliwością.

18. Inni, którzy nie potrafili dostrzec wielkości tego dzieła w jego czystości i prostocie, przejęli od sekt i kościołów obrzędy, symbole i ceremonie, sądząc, że w ten sposób nadadzą moim objawieniom uroczystości. (234, 27-30)

19. Odkąd to objawienie zaczęło się ujawniać, wasz duch został oświecony moim nauczaniem, choć pojawili się również niewierni – zarówno wśród tych, którzy wykształcili swój umysł, jak i wśród niewykształconych i nieświadomych.

20. Ileż argumentów, by zaprzeczyć temu objawieniu! Ileż prób, by zniszczyć to Słowo! Jednak nic nie powstrzymało biegu mojego przesłania — wręcz przeciwnie: im bardziej zwalczano to dzieło, tym bardziej rozpalano wiarę ludzi, a im więcej czasu mijało, tym większa stawała się liczba tych, przez których przekazuję moje Słowo.

21. Czego można się z tego nauczyć? Że ludzka moc nigdy nie będzie w stanie powstrzymać boskiej mocy przed realizacją jej zamierzeń.

22. Gdy lud gromadził się w tych miejscach zgromadzeń, czynił to zawsze bez lęku przed światem, zawsze pełen zaufania do mojej obecności i mojej opieki, a Ja udowodniłem mu, że jego wiara opierała się na prawdzie. (329, 28-30, 37)

23. W tej wspólnocie powstała nowa grupa apostołów, złożona z

prostych i pokornych serc, które jednak były przepełnione miłością i wiarą, by pójść za Mną. Oczywiście nie zabrakło wśród nich nowego Tomasza, który musiał zobaczyć, by uwierzyć w moją obecność — nowego Piotra, który choć we Mnie wierzył, zaparł się Mnie ze strachu przed ludźmi, oraz nowego Judasza Iskarioty, który zdradził Mnie, sprzedając moje słowo i prawdę za pieniądze i pochlebstwa.

24. Rzesze tworzące ten lud nieustannie się powiększały i rozprzestrzeniały się po miastach, regionach i wioskach; a z tego ludu wyłonili się apostołowie prawdy i prawości, ofiarni pracownicy pełni gorliwości w nauczaniu swojego Pana oraz prorocy o czystym sercu, którzy głosili prawdę. (213, 72-73)

25. W moim nowym objawieniu zmieniłem wszystko: miejsca i środki głoszenia, aby usunąć niewiedzę, błąd i fałszywe interpretacje, jakie nadano moim wcześniejszym objawieniom. Tak jak słońce wschodzi na wschodzie, a w południe widzicie je w najwyższym punkcie, by potem obserwować, jak zachodzi na zachodzie, tak światło mojego Ducha w miarę upływu czasu przemieszczało się ze wschodu na zachód, abyście nie ograniczali mojej chwały i mojej mocy do określonych miejsc, ludzi lub ras. (110, 9)

26. Wystarczy Mi, że słyszy Mnie zaledwie garstka, gdyż to oni jutro przekażą o tym świadectwo swoim bliźnim. Wiem, że gdybym wezwał

wszystkich ludzi, większość z nich nie przysłaby, ponieważ są zajęci sprawami tego świata. Zaprzeczaliby Mi i uniemożliwialiby ludziom dobrej woli przyjście, by Mnie usłyszeć.

27. Tutaj, w odosobnieniu tych nieznaczących miejsc, w których się objawiam, pozwalam, by moje ziarno wyrosło. Łączę proste serca w wspólnoty, a gdy są już z dala od zgiełku materialistycznego życia, mówię im o miłości, o Wieczności, o Duchu, o prawdziwych wartościach ludzkich i duchowych, dzięki czemu sprawiam, że patrzą na życie przez pryzmat Ducha, a nie zmysłów.

28. Te dziecięce serca nazywam uczniami, a oni, którzy nigdy niczego nie posiadali, którzy nigdy nie byli zauważani przez swoich bliźnich, zostali napełnieni satysfakcją z tego, że zostali wezwani przeze Mnie, i zmartwychwstali do nowego życia. Podnieśli się z przekonaniem i uniesieniem, że mogą być pożyteczni swoim bliźnim, ponieważ Pan złożył w nich swoje objawienia i wskazał im drogę miłości.

29. Niektórzy mogą ich wykluczać i wyśmiewać, ponieważ nazywają się uczniami Jezusa — ale zaprawdę, powiadam wam, nawet jeśli odmówi się im tej łaski, nadal będą moimi uczniami. (191, 33-36)

30. Świat czeka, aż mój głos go zawoła; serce człowieka, choć martwe dla wiary, oczekuje, że zbliży się do niego głos Chrystusa i powie mu: „Wstań i chodź”.

31. „Umarli”, „niewidomi”, chorzy i wyrzutkowie tworzą bardzo wielki lud. Przyjdę do nich, ponieważ ci, którzy cierpią duchowo lub fizycznie, są najbardziej otwarci na moją obecność. Wielcy tego świata – ci, którzy mają władzę, bogactwa i ziemskie chwały, nie wierzą, że mnie potrzebują i nie oczekują mnie: co bowiem mógłby im dać Chrystus, skoro twierdzą, że mają już wszystko? Być może jakieś dobra duchowe lub miejsce w wieczności? To ich nie interesuje!

32. To jest powód, dla którego szukałem tych rzeszy ubogich i chorych na ciele i duszy, aby głosić im moją naukę; ponieważ oni tęsknili za Mną, szukali Mnie. Było więc naturalne, że odczuli moją obecność, gdy nadszedł czas, abym ponownie objawił się ludzkości. (291, 32-34)

Przekazywanie boskich objawień

33. Kto wątpi w to objawienie poprzez ludzkie zdolności rozumowe, zachowuje się tak, jakby zaprzeczał swojej przewadze nad innymi stworzeniami — jakby zaprzeczał własnemu duchowi i nie chciał uświadomić sobie poziomu duchowego i rozumowego, który osiągnął poprzez nieskończoną liczbę prób, cierpień i zmagañ.

34. Zaprzeczanie, że objawiam się poprzez wasze zdolności umysłowe lub waszego ducha, oznacza zaprzeczanie samemu sobie i stawianie się na równi z niższymi stworzeniami.

35. Kto nie wie, że człowiek jest dzieckiem Boga? Kto nie wie, że nosi w sobie duszę? Dlaczego więc nie wierzyć, że między Ojcem a Jego dziećmi musi istnieć jeden lub kilka sposobów wzajemnego porozumiewania się?

36. Ponieważ jestem inteligencją, zwracam się do was poprzez wasze zdolności umysłowe; ponieważ jestem Duchem, zwracam się do waszego ducha. Jak jednak ci, którzy zaprzeczają mojemu objawieniu, mogą pojąć i przyjąć tę prawdę, skoro nigdy nie chcieli postrzegać Mnie jako Ducha i Go rozpoznać? W swoich sercach wykształcili wiele błędnych poglądów, takich jak przekonanie, że jestem boską istotą o ludzkiej postaci, którą trzeba symbolizować za pomocą symboli i obrazów, aby poprzez nie nawiązać ze Mną kontakt.

37. Na przestrzeni wieków ludzie, którzy szukali Mnie w ten sposób, przyzwyczaili się do milczenia swoich obrazów i rzeźb, przed którymi modlą się i odprawiają obrzędy, a w ich sercach zrodziło się w końcu przekonanie, że nikt nie jest godny, by ujrzeć, usłyszeć lub poczuć Boga. Mówiąc, że jestem nieskończenie zbyt wysoki, by zbliżyć się do ludzi, wierzą oni, że oddają Mi pełen podziwu hołd. Jednak mylą się; bo kto twierdzi, że jestem zbyt wielki, by zajmować się tak małymi stworzeniami jak człowiek, jest ignorantem, który zaprzecza najpiękniejszej rzeczy,